Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1850 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 10 aprilie 1955

Pentru un înalt nivel al conferințelor raionale și orășenești U. T. M.

ZILELE ACESTEA au avut loc primele conferințe raionale și orășenești U.T.M. Ele au făcut bilanțul activității depuse de organizațiile noastre de bază și de comitetele raionale și orășenești respective în răstimpul ce a trecut de la conferințele care au avut loc anul trecut. Reprezentanții organizațiilor de bază — delegați aleși în adunările generale de dări de seamă și alegeri — întrunindu-se din nou au analizat temeinic munca desfășurată în decursul unui an, au apreciat măsura în care comitetele raionale și orășenești au mobilizat tineretul la îndeplinirea hotărîrilor partidului și în special a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor; ei au vorbit despre experiența acumulată de organizațiile de bază U.T.M. și au scos cu tărie la iveală, lipsurile care frînau desfășurarea unei munci și mai largi în rîndurile tineretului, hotărînd cum să se muncească în viitor pentru ca activitatea organizației să se desfășoare la un nivel mai înalt. Delegații la conferințe au ales apoi în noile organe de conducere, comuniști și utemiști destoinici, pregătiți din punct de vedere politic și ideologic, capabili să organizeze sub conducerea partidului, activitatea tineretului.

Realizările obținute de către organizația noastră pînă acum, datorită îndrumării și conducerii de fiecare zi de către partid, trebuie să constituie pentru noi un îndemn spre noi realizări și mai mari, mai însemnate. Conferințele raionale și orășenești care vor continua să aibă loc în cea de a doua jumătate a lunii aprilie, trebuie să contribuie la aceasta prin înaltul spirit de răspundere cu care delegații vor participa la dezbaterea problemelor ridicate de conferințe.

Munca Uniunii Tineretului Muncitor nu trebuie privită ca un scop în sine, ci în strînsă legătură cu sarcinile economice ale statului nostru. De aceea conferințele raionale și orășenești U.T.M. trebuie să militeze pentru o îmbinare a muncii politice cu activitatea economică. Ele trebuie să discute cu toată seriozitatea aportul adus de organizațiile noastre de bază la dezvoltarea în rîndul tineretului a dragostei și atitudinii socialiste față de muncă, la antrenarea maselor largi de tineri în întrecerea socialistă și să hotărască acele măsuri care să ducă la mobilizarea și mai intensă a tineretului în lupta pentru îndeplinirea planului de producție la toți indicii, pentru ridicarea necontenită a productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost al produselor și îmbunătățirea calității lor, precum și pentru realizarea a cît mai multe economii.

Un loc important în dezbaterile conferințelor raionale va trebui să-l ocupe activitatea organizațiilor de bază U.T.M. de la sate. Ele vor trebui să analizeze cu toată răspunderea, aportul adus de organizațiile U.T.M. de la sate în lupta desfășurată de partidul nostru pentru ridicarea producției agricole vegetale și animale, pentru transformarea socialistă a agriculturii și să scoată la iveală cu tărie lipsurile care s-au manifestat în rîndul acestor organizații. Hotărîrile adoptate în această privință vor trebui să ajute organizațiilor de bază de la sate să mobilizeze mai larg tineretul în lupta pentru ridicarea producției agricole la hectar, pentru sporirea producției animale, pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist al agriculturii, pentru dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Activitatea organizațiilor de bază din școli și facultăți este de asemenea o problemă căreia conferințele raionale și orășenești U.T.M. vor trebui să-i acorde atenția cuvenită. Ele trebuie să militeze pentru întărirea disciplinei din școli și facultăți, pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și studenților, pentru creșterea respectului lor față de profesori. Nici un calificativ sub „bine", nici un repetent pe clasă sau facultate, aceasta trebuie să fie lozinca elevilor și studenților.

Creșterea nivelului ideologic și politic al utemiștilor și tinerilor este una din problemele însemnate de care vor trebui să țină seama conferințele raionale și orășenești. Ele vor trebui să contribuie la întărirea învățămîntului de organizație, să combată subaprecierea muncii ideologice de către unele comitete ale organizațiilor de bază sau chiar de către unele comitete raionale și orășenești, să-și aducă contribuția la îmbunătățirea pregătirii marxist-leniniste a utemiștilor și tinerilor. O atenție deosebită va trebui acordată muncii cultural-artistice, sportive, organizării timpului liber al tinerilor.

Conferințele raionale și orășenești U.T.M. vor trebui să contribuie de asemenea la întărirea combativității revoluționare a utemiștilor și tinerilor, la creșterea vigilenței lor față de acțiunile dușmanului de clasă, față de încercările de pătrundere a elementelor dușmănoase în organizația noastră.

Dezbaterea la un înalt nivel a activității noastre pentru îndeplinirea sarcinilor puse de partid în fața Uniunii Tineretului Muncitor va duce la întărirea capacității de mobilizare a utemiștilor și tinerilor de către comitetele raionale și orășenești U.T.M. în toate acțiunile la care ne cheamă partidul.

Criticînd cu asprime formalismul de care au dat dovadă în munca lor unele comitete raionale și orășenești, participanții la conferințe au datoria să dea un ajutor serios acelor membri ai comitetelor raionale și orășenești U.T.M. care au folosit metode birocratice de muncă, care nu au dat atenția cuvenită problemelor arzătoare ale activității noastre.

Trebuie de asemenea combătută lipsa de răspundere a unor comitete față de selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor organizației. Toate problemele puse în conferințe trebuie discutate în spiritul exigenței și al criticii și autocriticii principiale.

Conferințele raionale și orășenești U.T.M. vor trebui să ceară organelor noi alese, să muncească cu perseverență pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, să conducă în mod concret activitatea organizațiilor de bază, să țină seamă de criticile și cerințele tineretului, să se afle în permanență în mijlocul utemiștilor și tinerilor.

Conferințele raionale și orășenești U.T.M. vor trebui să ceară noilor organe să lupte cu perseverență pentru întărirea continuă a frăției dintre tinerii romîni și tinerii aparținînd minorităților naționale, să combată cu tărie manifestările șovine și naționaliste.

Noile comitete raionale și orășenești U.T.M. care vor fi alese acum sînt chemate să respecte și mai departe cu sfințenie, principiul de bază al organizației noastre, conducerea de către partid, să urmeze cu fermitate îndrumările partidului, chezășie a tuturor succeselor și victoriilor noastre.

Desfășurarea la un înalt nivel a conferințelor raionale și orășenești depinde în mare măsură de felul în care sînt pregătite.

Ajutate de comitetele regionale U.T.M., comitetele raionale și orășenești U.T.M. sînt datoare să pregătească din vreme darea de seamă pe perioada cît și-au desfășurat activitatea.

Darea de seamă a comitetului raional sau orășenesc U.T.M. va trebui să conțină în primul rînd nu cifre și date, ci o analiză serioasă, bine documentată, asupra muncii desfășurată de comitetul raional sau orășenesc pentru mobilizarea tineretului la îndeplinirea sarcinilor puse de partid în fața organizației noastre, pentru organizarea activității educative, culturale, sportive și de învățămînt politic.

Darea de seamă va trebui să oglindească limpede activitatea comitetului raional sau orășenesc U.T.M. Ea trebuie să fie alcătuită în lumina Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor. De întocmirea dării de seamă depinde foarte mult nivelul la care se vor purta discuțiile de către delegații la conferințe.

Comitetele raionale și orășenești U.T.M. trebuie să acorde o atenție deosebită întocmirii proiectelor de hotărîri care trebuie să fie nu o înșiruire generală de principii, ci să cuprindă măsuri concrete, izvorîte din sarcinile pe care ni le pune partidul în față.

In perioada desfășurării adunărilor generale de dări de seamă și alegeri, utemiștii au făcut numeroase propuneri prețioase în vederea îmbunătățirii muncii. De aceste propuneri, precum și de propunerile care vor fi făcute în conferințe de către delegați va trebui să se țină neapărat cont, atît în timpul întocmirii proiectelor de hotărîri, cît și în momentul definitivării lor.

Delegații la conferințele raionale și orășenești au datoria să se pregătească din timp în vederea analizării cu toată răspunderea într-un spirit critic și autocritic dezvoltat, a muncii organizațiilor de bază și a organelor de conducere și să facă propuneri concrete care să ducă la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii noastre.

Asigurînd desfășurarea conferințelor raionale și orășenești la un înalt nivel și organizînd apoi o muncă temeinică pentru traducerea în viață a hotărîrilor adoptate de ele, vom determina o creștere a aportului întregii organizații la lupta poporului nostru, pentru îndeplinirea sarcinilor ultimului an al cincinalului, pentru ridicarea producției agricole, pentru înflorirea și dezvoltarea patriei noastre, pentru întărirea capacității sale de apărare.

Și-au îndeplinit angajamentele

Încă de pe acum, minerii din bazinul carbonifer Schitu-Golești, regiunea Pitești și-au îndeplinit și depășit angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai. Ei au extras în plus față de prevederile planului sute de tone de cărbune. Colectivul minei Pescăreasa, de pildă, și-a îndeplinit angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai încă de la 2 aprilie, iar minerii de la exploatarea Poenari au extras sute de tone de cărbune peste plan.

In memoria marelui geniu al omenirii V. I. Lenin

In zilele ce urmează, oamenii muncii din Capitală vor cinsti în cadrul unei serii de manifestări culturale memoria marelui geniu al omenirii, întemeietorul și conducătorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al primului stat socialist din lume, Vladimir Ilici Lenin, de la a cărui naștere se împlinesc 85 de ani.

In întreprinderi și instituții, la cluburi și colțuri roșii, în școlile de partid, se vor organiza convorbiri și agitatorii vor face expuneri în legătură cu aniversarea genialului învățător al proletariatului.

La 35 de cămine culturale din oraș și din comunele suburbane, precum și la bibliotecile raionale și cele populare se vor ține conferințe cu tema „85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin" și adunări festive urmate de programe artistice la care-și vor da concursul formații de artiști amatori.

In cadrul cercurilor de citit organizate în cartiere se va face lectura unor materiale privind viața și opera marelui conducător și învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă.

La căminele culturale se vor organiza întîlniri și convorbiri între luptători ilegaliști și cetățeni, cu prilejul cărora se vor citi fragmente din diferite lucrări închinate lui V. I. Lenin.

Incepînd de la 16 aprilie, la cinematograful „Maxim Gorki" va rula un ciclu de filme inspirate din viața și activitatea lui V. I. Lenin: sîmbătă 16 aprilie „Tovarășul Sverdlov", duminecă 17 aprilie „Cartierul Viborg", luni 18 aprilie „Pagini istorice", marți 19 aprilie, „Apărarea Tarițînului", miercuri 20 aprilie „Generația învingătoare", joi 21 aprilie „Neuitatul an 1919", vineri 22 aprilie „Lenin în Octombrie".

(Agerpres)

Crește numărul semnăturilor pe Apel

In regiunea Craiova, continuă strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Cu încredere deplină în victoria forțelor păcii, pentru liniștea și fericirea căminelor lor, peste un milion de cetățeni din regiune și-au pus semnăturile pe Apelul de la Viena.

Cele 61.972 semnături strînse în raionul Corabia dovedesc hotărîrea fermă a cetățenilor din acest raion de a lupta pentru apărarea cauzei păcii, pentru viitorul fericit ce se deschide oamenilor muncii din patria noastră. Și în raionul Băilești cele 175 echipe cuprinzînd 525 membri au strîns peste 45.800 semnături. Țăranii muncitori din acest raion au semnat Apelul în numele vieții fericite pe care o trăiesc astăzi, știind că alături de milioanele de semnături ale oamenilor cinstiți din întreaga lume și semnăturile lor vor contribui la împiedicarea dezlănțuirii unui război atomic. Popularizînd documentele Biroului Consiliului Mondial al Păcii, mergînd din casă în casă, echipele conduse de Mircea Chifulescu, Simion Botezatu și Gheorghe Mateică din comuna Urzicuța, raionul Băilești, au reușit să strîngă sute de semnături pe Apelul păcii de la Viena.

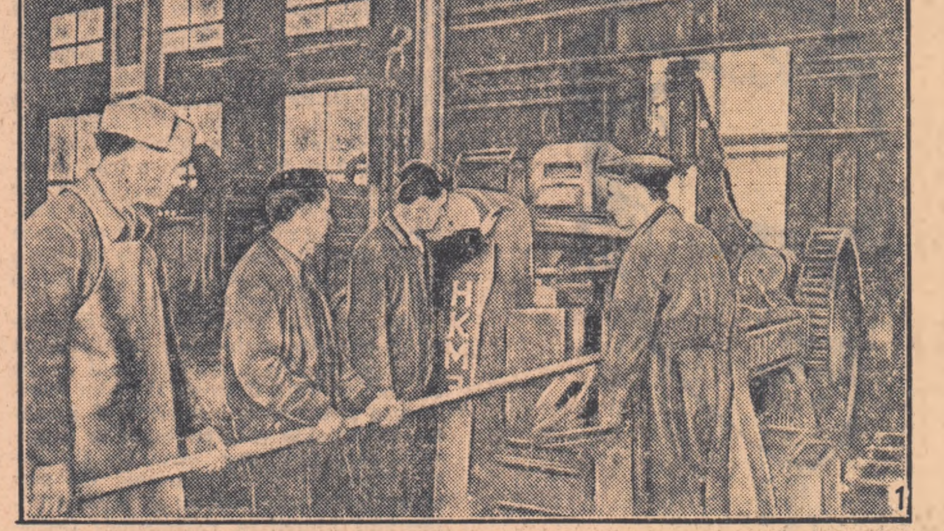
Paralel cu strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, în regiunea Craiova continuă realegerea comitetelor de luptă pentru pace. Astfel, în raionul Corabia au fost realese 67 de comitete de luptă pentru pace, în raionul Balș 47 comitete, iar în raionul Băilești 59 de comitete de luptă pentru pace.

Corespondent
LULU SOLOMON

În cinstea zilei de 1 Mai

Maiștrii micronilor

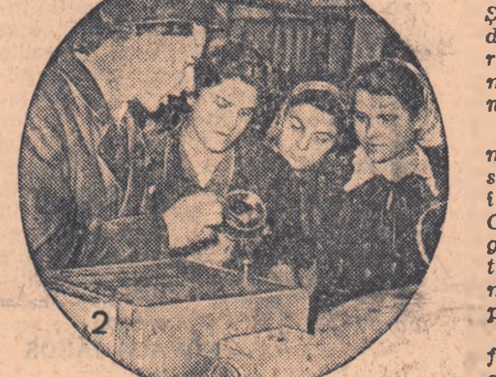
Ați văzut desigur mecanismul unui ceasornic; rotițele, arcul fin și piesele minuscule a căror angrenare, toate la un loc, fac ca ceasul să meargă. Ajunge însă ca o mică rotiță să fie atinsă și tic-tac-ul cadențat să se oprească.

Așa e și la fabrica de rulmenți din Moldova. Exactitatea pieselor de rulmenți este de ordinul micronilor, adică a miimilor de milimetru. Ajunge ca una din piesele componente, inelul de interior, de pildă, sau o singură bilă să aibă o toleranță de cîțiva microni peste prevederile tehnice și rulmentul nu mai este bun. Fiecare piesă este executată de o altă secție. Deci, dacă într-o secție se comite o greșeală, asta are urmări asupra rulmenților. Exact, mecanismul complicat al unui uriaș ceasornic la care dacă se atinge una din rotițe, tic-tac-ul cadențat se oprește pe loc.

Un milimetru: o liniuță groasă. A mia parte din el — micronul. O părticică atît de mică de materie nu se poate vedea, se poate simți doar cu ajutorul unor aparate extrem de precise și sensibile. Și totuși există la fabrica de rulmenți din Moldova mulți muncitori care lucrează nu „la milimetru" ci „la micron". Sînt chiar și mulți tineri maiștri ai micronilor.

Prin fotografiile de mai jos am vrea să vă înfățișăm cîteva „rotițe", care

prin angrenarea lor perfectă fac să pulseze munca migăloasă a uriașului ceasornic: fabrica de rulmenți din Moldova.

★

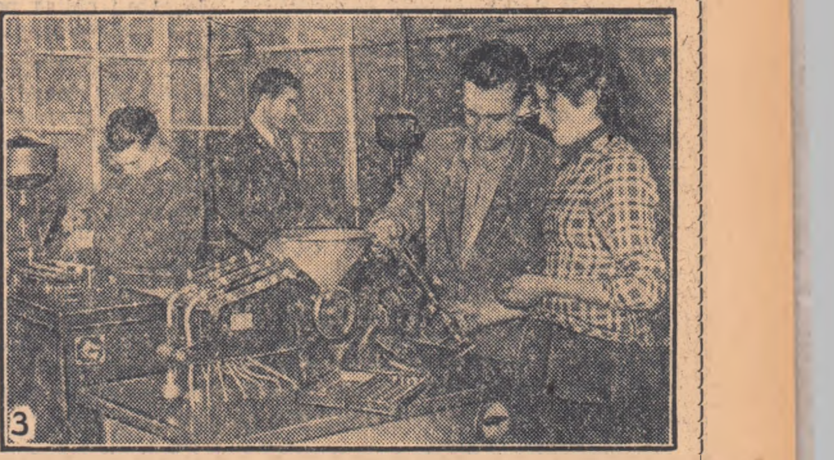
Materia primă, oțelul, vine prelucrat brut la secția forjă. In această secție, la o presă uriașă, lucrează și echipa utemistului Ion Anghelache. Echipa lui Anghelache formată din tinerii Gh. Stan, Ilie Militaru, Gh. Rațec și Ion Polcovnicu e vestită în toată fabrica. Ea a ajuns să depășească norma luna trecută cu 535 la sută. In fotografia nr. 1, echipa utemistului Ion Anghelache la presă.

★

De la strungărie piesele trec la secția tratamente termice. Apoi, piesele călite ajung la secția rectificare și montaj, unde nevăzuta mărime de 15 microni în minus e rebut curat. Șeful acestei secții de mare precizie e inginerul utemist Gheorghe Constantin. In secția lui, mare parte din muncitori sînt tineri de la 17 la 21 ani. La mașinile de rectificat de mare precizie primite din Uniunea Sovietică, lucrează multe fete.

Ne-am fi așteptat poate să găsim la o asemenea muncă migăloasă niște maiștri bătrîni, experimentați și rutinați în meserie, care se uită sever de după niște ochelari cu ramă subțire. Cînd colo, întîlnim mai la fiecare mașină, cîte o fetișcană ce și-a legat șuvițele jucăușe cu o basma, ori băiețandri cu puful tuleilor abia mijind.

Iată, cea mai bună brigadă a secției, e brigada utemistului Victor Armeanu. Victor e cel mai „bătrîn" din brigadă, are 22 de ani. Din brigada lui fac parte Veronica Lupașcu, Elena Tudor, Margareta Chirici, Aneta Toporaș, Elena Pătrașcu și Elena Bejan, adică 6 fete dintre care cea mai mică are 16 ani, iar cea mai mare 18. Toate sînt absolvente din anul trecut ale școlilor noastre profesionale.

Veronica Lupașcu, care n-are nici 17 ani, e una din cele mai bune rectificatoare! Acum cîțiva ani Veronica îi ajuta pe părinții ei în satul natal la munca cîmpului. In 1952 a intrat la Școala profesională metalurgică, iar după 2 ani a intrat în fabrică. Acum ea rectifică calea de rulare a inelului 211, muncă de mare precizie și dă două norme pe zi.

Povestea asta se poate spune, despre multe alte fete care lucrează aici, la secția rectificare. In fotografia nr. 2 îl putem vedea pe inginerul utemist Gheorghe Constantin explicînd unui grup de fete din secție felul în care trebuie rectificat inelul interior la rulmentul „pentru agricultură" 7516, o piesă a tractorului K.D.

Confecționarea bilelor și rolelor se face într-o secție specială. Și aici procesul tehnologic e compus dintr-o întreagă gamă de operații. Mașini uriașe, venite din Uniunea Sovietică, prefac oțelul acela brut pe care-l poți vedea la capătul secției, în bila sferică, strălucitoare care intră în rulment. Parcă nici nu-ți vine a crede, dacă nu treci în revistă prin secție, toată „metamorfoza" piesei, că bila ireproșabilă s-a născut dintr-o bucată de oțel brut.

Secția bile și role este condusă de un alt inginer utemist. Clujanul Andrei Kiss și-a făcut studiile în orașul natal, la facultatea de mecanică. Tînărul inginer a împlinit de curînd un an de cînd e la fabrică.

Iată-l verificînd role la aparatele de control (fotografia nr. 3).

Montarea rulmenților este și ea o treabă de mare răspundere. Ajunge să greșești un inel, să pui o bilă de alt calibru și rulmentul nu e bun.

În primul plan al fotografiei nr. 4, care reprezintă un aspect de la montarea rulmenților, îl putem vedea pe maistrul utemist Marin Mirița, în vîrstă de 23 ani. Tînărul maistru s-a specializat la fabrica „Kaganovici" din Moscova. Aici și-a învățat cu adevărat meseria. Și acum cînd are nedumeriri ori greutăți, Marin Mirița, îi scrie Nataliei Muratovskaia, maistru șef la secția montaj a fabricii „Kaganovici" din Moscova. Iar Natalia nu-l uită pe fostul ei elev din Republica Populară Romînă și-i răspunde de îndată.

Ultima operație ce se face la rulmenți e ambalatul. După ce rulmenții sînt îmbăiați într-o baie de ulei ei sînt împachetați ca niște obiecte prețioase. Apoi sînt așezați în lăzi etichetate cu: „Fabricat în R.P.R.".

„Rulmenți din Romînia? Exclus!" — se mîngîiau cei din Occident. Azi însă, noi am ajuns să producem pe scară largă rulmenți și să creștem pentru acest sector important al industriei noastre grele, cadre noi, stăpînind cu desăvîrșire tehnica.

Trenurile duc lăzile în toate colțurile țării; rulmenți pentru industrie, pentru agricultură. Unele trenuri părăsesc țara ducînd fala rulmenților „Fabricat în R.P.R." peste hotare. Rulmenții noștri de bună calitate, apreciați în țară ca și peste hotare, sînt o mărturie a creșterii puterii patriei noastre populare.

Ne mîndrim cu priceperea și iscusința voastră, tovarăși maiștri ai micronilor!

Fotoreportaj
de ȘTEFAN HALMOȘ
și EUGEN CSIKOS

Cu toate forțele în bătălia însămînțărilor

O brigadă fruntașă

Brigada nr. 1 U.T.M. de la S.M.T. din comuna Mihai Viteazu, regiunea Constanța, condusă de brigadierul Constantin Obreja, este una din brigăzile fruntașe pe regiune în executarea lucrărilor de primăvară la un înalt nivel agrotehnic. Această brigadă, asigurînd funcționarea și folosirea continuă a tractoarelor, a depășit cu 460 hantri planul lucrărilor pe întreaga campanie, îndeplinind astfel în mare parte angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai. Rezultatele deosebite obținute de mecanizatori se datoresc bunei îngrijiri a mașinilor, respectării instrucțiunilor de alimentare, precum și folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor. Membrii acestei brigăzi au folosit cupluri de cîte două semănători la un tractor, precum și pluguri la care au atașat a patra brazdă. Ei au ținut zilnic scurte consfătuiri pe brigadă pentru a asigura bunul mers al lucrărilor și au cunoscut din timp itinerariul de lucru. Aprovizionarea din vreme cu carburanți și lubrefianți a înlăturat întreruperile în muncă, dînd astfel posibilitatea tinerilor din brigadă să depășească zilnic normele stabilite.

Și alte brigăzi din cadrul stațiunii au obținut realizări însemnate în lucrările de primăvară. Brigăzile nr. 8 și 4 și-au depășit planul pe campanie — prima cu 42 hantri și a doua cu 33 hantri.

O parte din tractoriști depășesc zilnic sarcinile de plan. Astfel, tractoristul Negoiță Mihai a arat 12 ha. în 15 ore. Media zilnică pe care a realizat-o pînă acum este de 6,5 ha. De asemenea, tractoriști ca Vasile Duciu, Ioan Grigore, Constantin Burcea, Constantin Radu, Tănase Chiriac și alții ară zilnic peste 6 ha. și seamănă cîte 14—16 ha. pe zi.

Pînă acum, stațiunea de mașini și tractoare din comuna Mihai Viteazu a realizat mai bine de 47 la sută din planul prevăzut pe întreaga campanie, iar lucrările primei epoci au fost îndeplinite la gospodăriile agricole colective și întovărășirile unde lucrează, în proporție de peste 90 la sută.

Comunicatul Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Din informațiile primite din țară reiese că starea timpului s-a îmbunătățit și lucrările agricole se pot executa aproape peste tot.

Este necesar să se folosească la maximum toate mijloacele de lucru existente ca: tractoare, agregate de lucru, mașini de semănat, atelaje aflate în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășiri agricole și gospodării agricole individuale.

Să se intensifice la maximum însămînțatul grîului de primăvară, al orzului, ovăzului, mazării, florii soarelui, lucernei, a celorlalte culturi din epoca I-a, precum și a celor din prima etapă a epocii a II-a, condițiile fiind favorabile pentru obținerea unei recolte bune în toate regiunile țării.

Orice zi de întîrziere aduce pierderi în producție.

Să depunem toate eforturile pentru realizarea la timp a însămînțărilor.

(Agerpres)

Succesele tinerilor mecanizatori

De îndată ce au ieșit pe ogoare, tinerii mecanizatori de la gospodăria agricolă de stat din Pașcani au pornit cu avînt bătălia pentru recolte îmbelșugate. Desfășurînd larg întrecerea socialistă pornită în cinstea măreței zile de 1 Mai, ei se străduiesc să obțină realizări cît mai frumoase la însămînțări. Pînă acum, cele mai bune rezultate le-a obținut tractoristul C. Harabagiu, din brigada I-a de tractoare. În numai trei zile, el a reușit să are o suprafață de 20 hectare, să lucreze cu cultivatorul încă 6 hectare și să grăpeze alte 6 hectare. Nici ceilalți tractoriști nu rămîn însă cu mult în urma lui. Tot în trei zile, V. Paiu a arat 18 hectare, iar V. Nedelcu, 15 hectare.

Zi de zi în gospodărie se ară și se însămînțează tot mai mult. Tinerii mecanizatori depun eforturi sporite pentru ca, în întîmpinarea zilei de 1 Mai, graficul realizărilor lor în bătălia însămînțărilor să urce necontenit.

Corespondent
IOAN AGHEORGHESII

Insămînțează porumbul

BÎRLAD. — (De la corespondentul nostru). În comuna Umbrărești din raionul Tecuci, tehnician agronom este utemista Cornelia Stan. Ea a venit în comună în toamna anului trecut — direct de pe băncile școlii. Greu i-a fost la început. Dar comuniștii din comună — printre care Pavel Marin și Dumitru Chirițoiu au ajutat-o să treacă cu bine greutățile începutului. Cornelia Stan a început să muncească tot mai bine. Și roadele muncii ei se văd acum practic în desfășurarea campaniei de primăvară.

Urmînd îndemnurile tinerei tehniciene agronom, numeroși țărani muncitori care au terminat însămînțările prevăzute în prima epocă au început însămînțatul porumbului. Printre ei se află și utemiști ca Mihalache Petrea, Gheorghe Brăicescu, Costică Stratulat, Marin Căulea și alții. Ei au dus totodată și o intensă muncă de agitație în rîndurile celorlalți tineri țărani muncitori din comună pentru a ieși la timp la însămînțări.

Cornelia Stan se străduiește să răspîndească în rîndul țăranilor muncitori metode înaintate de muncă la semănatul porumbului. Astfel, de curînd, ea a făcut pe un teren al sfatului popular, o demonstrație de însămînțare a porumbului și florii soarelui în cuiburi așezate în pătrat. La această demonstrație au participat aproape 150 de țărani muncitori din comună.

În urma acestei demonstrații, numeroși țărani muncitori printre care Lupu Iancu, Ion Sion și utemiștii Dumitru Calalb, Dragomir Milea și alții s-au angajat să însămînțeze întreaga suprafață de porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Acum în comuna Umbrărești se însămînțează ultimele hectare cu culturile prevăzute pentru prima epocă, iar din cea de a doua epocă o suprafață însemnată cu porumb, precum și 9,50 ha. cu ceapă, roșii și pepeni au și fost însămînțate.

50 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI JÓZSEF ATTILA

Un înflăcărat poet, fiu al clasei muncitoare maghiare

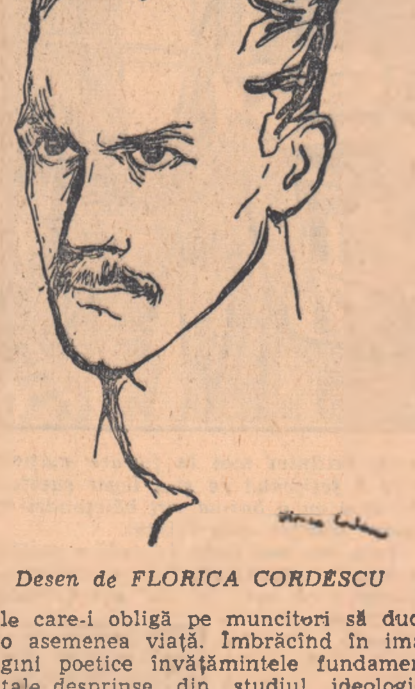
Se împlinesc 50 de ani de la nașterea primului și celui mai mare poet al clasei muncitoare ungare trezite la conștiință — József Attila. Flacăra vieții sale s-a stins de vreme datorită cruzimii lumii capitalisto-moșierești. Mizeria, suferințele, opresiunea au distrus nervii sensibili ai tînărului poet, care la 4 decembrie 1937 și-a pus capăt vieții sale sbuciumate. Dar și în timpul acestei vieți scurte József Attila a reușit să îmbogățească cultura maghiară, să dăruiască clasei muncitoare maghiare, valori nepieritoare.

Viața lui József Attila a fost viața obișnuită a proletarilor maghiari. Ca fiu de muncitor, el a cunoscut din fragedă tinerețe lipsurile, mizeria, exploatarea. El cunoaște prin proprie experiență viața și lupta zilnică a muncitorimii industriale din mahalalele Budapestei, iar apoi — fiind dat ca orfan în îngrijirea unei familii țărănești, de unde se trăgea mama lui — el cunoaște și soarta vitregă a sărăcimii satelor. Suferințele, sărăcia și persecuțiile își pun pecetea neștearsă pe întreaga viață a poetului. József Attila, poetul care privește lumea cu ochii unui muncitor, care nu-și reneagă niciodată clasa, n-are loc, n-are liniște în lumea exploatatorilor. Apartenența sa de clasă, atitudinea sa revoluționară îl leagă indestructibil de lupta de clasă a proletariatului. În avantgarda proletariatului, Partidul Comunist Ungar, el găsește în sfîrșit ceea ce căutase tot timpul: adevăratul umanism, umanismul socialist, scopul măreț căruia îi poate închina viața. Îndrumat de partid, József Attila, această fire răzvrătită, se transformă într-un luptător revoluționar, într-un comunist, constructor conștient al viitorului. El pune arta sa în slujba clasei muncitoare și partidului — dar nu se mulțumește doar cu poezia; organizează conferințe, redactează manifeste, ziare, își consacră toată puterea sa de muncă, toate cunoștințele sale cauzei mărețe a clasei muncitoare.

Poezia revoluționară are o tradiție seculară în literatura poporului maghiar. Operele poetice ale lui Sándor Petőfi și ale lui Ady Endre au constituit la timpul lor exemple de eroism revoluționar, poeții luptînd în primele rînduri ale mișcărilor populare pentru răsturnarea tiraniei, împotriva opresiunii. Aceste tradiții revoluționare au fost dezvoltate și ridicate pe o treaptă mai înaltă de József Attila.

În poeziile sale a răsunat o voce nouă — vocea clasei muncitoare. József Attila dă o imagine fidelă a epocii sale. Această epocă cuprinde anii cei mai grei ai clasei muncitoare din Ungaria, perioada care a urmat după sugrumarea primei revoluții proletare ungare, cînd reacțiunea fascistă a instaurat un regim silnic, de teroare împotriva celor ce muncesc.

În poeziile sale, József Attila dă o imagine zguduitoare, autentică, a mahalalelor ungare, zugrăvind în culori vii, realiste, viața oamenilor muncii în anii fascismului hortyst. În aceste poezii însă, dezvăluirea mizeriei, a suferințelor, a întunericului inculturii în care erau ținute masele, nu provoacă milă, ci te revoltă împotriva sistemului capitalist bazat pe exploatare. În poeziile sale cele mai minunate, poetul nu se mulțumește cu stîrnirea indignării, ci scoate la iveală cu o precizie aproape științifică, cauzele care-i obligă pe muncitori să ducă o asemenea viață. Îmbrăcînd în imagini poetice învățămintele fundamentale desprinse din studiul ideologiei marxiste, József Attila arată limpede cauzele exploatării capitaliste și luminează singura cale pentru înlăturarea ei: lupta revoluționară pentru lichidarea orînduirii întemeiate pe jaf și asuprire. Una din poeziile sale renumite, intitulată „Despre profitul capitaliștilor", se încheie cu o luare de poziție fermă, netă: „atîta timp cît capitaliștii ne dau de lucru, al capitaliștilor este profitul".

Desen de FLORICA CORDESCU

În centrul operelor lui József Attila stă omul muncitor, exploatat, măcinat între pietrele de moară ale sistemului capitalist. Poetul zugrăvește în tablouri sumbre efectele dominației capitaliștilor și moșierilor: flămînzirea, frămîntările oamenilor, pustiirea vieții lor, crizele economice și fascismul împreună cu tot cortegiul de fenomene care le însoțesc. Cu toate aceste culori mohorîte, József Attila știe în majoritatea cazurilor să evite abisul pesimismului. În mijlocul grozăviilor epocii sale, el îi vede pe constructorii viitorului însorit, cîntă razele de speranță care luminează spre viitor în pîcla întunericului capitalist — muncitorii industriali avîntați în lupta de clasă. În poeziile lui József Attila muncitorii nu apar ca victime pasive ale exploatării capitaliste, ci ca gropari ai capitalismului, oameni care vor făuri lumea nouă atît de dorită de poet. Clasa muncitoare luptă pentru fericirea întregii omeniri — scrie undeva József Attila și această certitudine devine ideea călăuzitoare a întregii sale opere poetice care, tocmai din acest motiv, are un caracter larg popular.

Poeziile lui József Attila sînt expresia ideilor comuniste, vestind în limbaj poetic, cu mijloacele poeziei, chemările de luptă ale partidului. Nu numai în poeziile sale nemijlocit pătrunse de suflul luptei politice, ci și în alte opere el exprimă vederile clasei muncitoare. Poeziile sale lirice, poemele de dragoste sînt expresia sentimentelor unui muncitor înaintat, sensibil, de o emoționantă adîncime sufletească. Întregul complex al imaginilor sale poetice arată că József Attila a trăit în lumea muncitorilor, a vorbit limba lor și a fost purtătorul de cuvînt al sentimentelor și gîndurilor lor. Poetul este legat prin fire indestructibile de clasa din care face parte și al cărei fiu și luptător a fost pînă la capăt.

Clarviziunea, simțul just de orientare al poetului s-au vădit în faptul că recunoscînd din timp fascismul ca pe cel mai cumplit dușman al clasei muncitoare și al întregii omeniri, el a luptat în poeziile sale cu hotărîre împotriva manifestărilor otrăvite ale naționalismului și fascismului. Ca partizan hotărît al înfrățirii în luptă a popoarelor împotriva expansiunii fascismului german, poetul a căutat prin toate mijloacele să contribuie la apropierea culturală a popoarelor vecine. A tradus în limba maghiară poezii ale poeților progresiști cehi, slovaci și romîni, între altele și poezia lui Coșbuc „Noi vrem pămînt".

În opera lui József Attila au pătruns totuși anumite manifestări străine concepției sale militante, revoluționare. Astfel pesimismul unora dintre poezii se datorește faptului că poetul n-a văzut posibilitățile unei victorii apropiate a clasei muncitoare, neînțelegînd însemnătatea internațională a existenței și puterii mereu crescînde a Uniunii Sovietice. Dar nu acestea caracterizează opera lui József Attila, ci versurile în care poetul își exprimă credința nestrămutată în victoria clasei muncitoare „indestructibilă", certitudinea că oamenii muncii maghiari vor arbora pe fabrici „steaua roșie a omului".

Versurile lui József Attila fac parte din arsenalul de luptă al oamenilor muncii de pretutindeni.

Astăzi, cînd visurile poetului au prins viață în patria sa, ca și în celelalte țări democrat-populare, cînd conducerea treburilor statului se află — așa cum spunea poetul — „în adunările înțelepte ale poporului muncitor", citim cu multă dragoste și emoție poeziile lui József Attila, cîntecele epocii eroice de luptă împotriva regimului capitalist, cîntece vestitoare ale victoriilor noastre de azi. La fel de proaspete și actuale, poeziile lui József Attila, ne îndeamnă și acum la luptă și ne învață să fim pătrunși de spirit de partid în toate acțiunile noastre, pătrunși de voința de a consolida cuceririle dobîndite de clasa muncitoare eliberată, însuflețiți de sentimentul celei mai înalte umanități.

KOVACS JANOS

Omul ostenit

Cițiva plugari greoi mai sînt pe-ogoare.
Tăcuți spre casă o pornesc la drum.
Alături ne așternem, eu și rîul,
sub inimi îmi doarme frageda iarbă-acum.

Și rîu-i lin, rostogolindu-și tihna.
Poveri și griji în rouă s-au schimbat.
Nu-i nici bărbat, nici prunc, nu-i nici maghiar, nici frate, —
Un om trudit e numai, acel ce s-a culcat.

Și pacea o împarte înserarea.
Din pîinea ei cea caldă, sînt o felie doar.
Se odihnește cerul. Pe mult domolul Murăș
și peste frunte-mi stelele răsar.

In romînește de VERONICA PORUMBACU

Turnători de sticlă

Aprind cumplite focuri turnătorii
Și cu sudoare-amestecă și sînge
Plămada transparentă care fierbe
In marile și grelele cazane.

O toarnă-apoi în plăci, pe care brațe
Puternice, zvîcnind de oboseală,
Le netezesc și le întind ca-n palmă.
Și-n zori de zi, cînd soarele răzbește,
Pornesc departe, la oraș și-n sate,
Ducînd în transparența lor lumina.

Le spuneți unii: muncitori, și alții:
Poeți, deși — de te gîndești mai bine —
Nu-i între ei deosebire mare.
Le scade sîngele deopotrivă
Și-ncet ajung și dînșii străvezii:
Mari, sclipitoare geamuri de cristal
La viitorul ce prin ei se-nalță.

Mama

Duminicile în spre seară,
o cratiță lua de toarte,
zîmbea-n tăcere și pe urmă
se odihnea un pic în umbră.

De la prea milostivii domni
în cratiță-aducea mîncare,
intram în pat și mă gîndeam
cum ei mănîncă străchini pline.

Era ea, maică-mea, azi moartă
— spălătoresele mor iute —
se-mpleticesc de-atîta umblet
și de spălat le doare capul.

Drept munți, au rufele murdare
și nouri: aburii mașinii;
iar aerul de vrea să-l schimbe,
se urcă-n pod spălătoreasa.

O văd, stă ghem peste mașină.
Făptura-i șubredă și mică
a prăpădit-o Capitalul —
Să v-amintiți, o, proletari!

De-atîtea munci se gîrbovise
și nu știam că nu-i bătrînă,
in vis purta șorț alb ca spuma
și-o saluta atunci poștarul.

În romînește de EUGEN JEBELEANU

COLȚUL tînărului corespondent

Vreau să scriu ziarului...

„Sînt muncitoare la filatura „Musceleanca" din comuna Cetățeni, raionul Muscel și vreau să devin și eu corespondentă a ziarului nostru". Privesc slovele rotunjite neîndemînatec și parcă o văd. A început să scrie odată. A recitit și nu i-a plăcut. A rupt hîrtia. A luat alta și iar începe. Nu-i sigură nici de data aceasta că a scris bine. Mototolește-n pumn hîrtia. O aruncă. Gîndurile o frămîntă. „Oare eu pot să devin corespondentă a ziarului? O să intereseze materialul meu? Este deajuns să relatezi doar faptele, sau mai întîi se cere să fiu înscrisă în rîndurile corespondenților?". Pe cine să întrebe?

Poate că pînă la urmă s-a sfătuit cu cineva. Poate că s-a hotărît singură. Pînă la urmă a scris. În cîteva cuvinte și-a exprimat dorința de a deveni corespondentă a ziarului și totodată a întrebat dacă ziarul este de acord. Apoi a adăugat: „Să știți că sînt fruntașă în muncă, nu codașă". A încheiat scurta sa scrisoare și a semnat, M. Răuțoiu.

N-ai motiv să fii neliniștită dragă tovarășă Maria Răuțoiu. Poți să fii corespondentă a ziarului nostru din moment ce ești o tovarășă care faci cinste colectivului în mijlocul căruia muncești. Cu atît mai mult cu cît singură ai simțit că ai ceva de spus ziarului. Desigur dorești să se știe în toată țara că în filatura „Musceleanca" sînt tineri care muncesc cu drag, tineri care luptă pentru îndeplinirea planului. Sînt alții care au săvîrșit o faptă despre care merită să se scrie în ziar. Cîte lucruri minunate nu se pot scrie despre tineri, mai ales dacă nu treci nepăsător pe lîngă ei. Privirea ta de muncitoare harnică, de muncitoare care-ți iubești meseria, poate descoperi nenumărate fapte care spun ceva.

Scrisori ca a Mariei Răuțoiu, care nu cuprind fapte, ci doar exprimă dorința de a deveni corespondent de presă, sau pur și simplu pun întrebarea dacă pot deveni corespondenți, sosesc din ce în ce mai multe la redacție. Tînărul Ion Tudose din Craiova a devenit de curînd utemist. În Statutul U.T.M. stă scris că și el, ca utemist, are dreptul să scrie la toate organele de presă și publicațiile organizației. Nici el nu poate trece nepăsător pe lîngă realizările tinerilor săi tovarăși. La rîndu-i s-a hotărît și a scris ziarului. El a mai adăugat ceva: „Am să vă scriu și despre satul meu, Valea Boului, raionul Amaradia". Desigur sînt multe de scris și despre sătucul acesta pitit între dealuri. Și acolo sînt tineri care muncesc, trăiesc, se distrează și se bucură de viața nouă.

Utemistul Petre Crăciun, muncitor din Deva, a scris la început pe scurt: „Scriu pentru prima oară. Voi încerca să vă povestesc cîte ceva de pe la noi". Acum — fără nici o introducere — iată-l corespondent.

Fiți bineveniți în rîndurile comandanților opiniei publice, dragi tovarăși. Scrisorile voastre sînt așteptate la redacție.

Sînteți cu toții începători. Singuri v-ați hotărît să scrieți. Depinde de voi ca scrisorile să cuprindă numai lucruri interesante. Luptați necontenit pentru ca scrisoarea următoare să fie mai bună decît prima.

TUDOR FOTINA

10.000 de salcîmi

ARAD (De la corespondentul nostru). — În primele zile ale primăverii, tinerii colectiviști și pionierii din raionul Sînnicolaul Mare au făcut 26.600 gropi pentru plantarea pomilor.

Membrii gospodăriei colective din comuna Beba Veche au făcut 400 de gropi, iar colectiviștii din Sînnicolaul Mare 2000 de gropi pentru plantarea pomilor. Și pentru că anul trecut colectiviștii din comuna Cenadul au plantat mai mulți peri și meri, anul acesta vor planta 800 de piersici din pepiniera gospodăriei.

Numai pe marginea șoselelor raionului vor fi plantați de pionieri și școlari 10.000 salcîmi.

Visul inginerului Mărgineanu

Aplecat deasupra biroului său de lucru, inginerul Mărgineanu Vladimir, șeful secției pescuit de coastă, așternea cu pasiune pe o coală de hîrtie velină cîteva rînduri.

După ce termină de scris, reciti în gînd cu atenție conținutul scrisorii sale pe care o considera foarte importantă. „Tovarășe Ministru. Vă rog să-mi aprobați transferarea mea în funcția de conducător al unei brigăzi de pescari cu unelte complexe, pentru a-mi experimenta inovația cu privire la extinderea și dezvoltarea pescuitului pe litoralul Mării Negre. Anexez planurile mele în legătură cu brigada cu unelte complexe, cît și planurile și sculele necesare pentru experimentare..."

★

...După cîteva săptămîni de așteptare, tînărul inginer primi răspunsul mult așteptat de la minister. Desfăcu cu nerăbdare plicul... „Puteți începe aplicarea planului Dvs. Veți primi tot concursul din partea întreprinderii"... Fața i se lumină. De acum înainte, inovația lui va fi pusă în practică. Cîtă bucurie n-a simțit în acel moment! Gîndurile l-au purtat cu iuțeala fulgerului în urmă cu ani...

...Pe vremea cînd îndrăgise pescuitul, Vladimir era un țînc. Pe meleagurile sătucului său moldovean, în zilele călduroase de vară cînd elevii se bucurau din plin de libertatea vacanțelor, Vladimir stătea neclintit pe malul apei. Între sălcii, de dimineața și pînă seara tîrziu, pironit parcă pe malul rîului Moldova, urmărea atent bucățica de plută. Avea multă răbdare. Rudele și toți oamenii din sat, îl numiseră pe acea vreme, Vladimir pescarul. Nu era seară în care Vladimir să nu se întoarcă acasă cu coșul plin de pește. În cîțiva ani, cu ocazia excursiilor făcute cutreierase în lung și lat mai toată țara. Pretutindeni undița îi era cel mai bun tovarăș de drum.

Încă de pe atunci, din anii fragedei copilării, „Vladimir pescarul" vroia să pornească pe drumuri îndepărtate, acolo spre Marea Neagră despre ale cărei bogății în pește auzise doar din paginile cărților pe care le citea cu pasiune.

... Și a plecat într-o bună zi flăcăul spre Marea Neagră. Și-a luat merinde pentru multe zile. S-a înscris la Școala de pescari din Mamaia. Și pentru că era în plină vară, pe timpul vacanței, directorul l-a trimis de-a dreptul la munca practică, într-o brigadă de pescari lipoveni, pescari din tată în fiu, ce lucrau pe lacul Sud-Ghiol, lac bogat în pește.

La început ribacovii mai bătrîni îl luaseră în rîs.

— Oare cine-i domnișorul ăsta? — se întrebau glumeți. O să se usuce la soare săracul! Urmau apoi rîsete.

Vladimir îi privea și nu scotea nici un cuvînt. Nu se temea de greutăți. Peste cîteva săptămîni de muncă la năvod însuși brigadierul, bătrînul Alexandru, spunea: nu plecăm la năvod pînă nu vine Volodea. Așa îl botezaseră ribacovii lipoveni pe tînărul acesta a cărui hărnicie și putere de muncă uimise chiar și pe cei mai bătrîni pescari.

Ori de cîte ori se trăgea năvodul încărcat cu pește. Volodea trăgea bărbătește cît trei pescari. Învățase, în scurt timp, întregul proces de producție.

Visul lui însă era îndreptat tot spre mare. Se afla doar lîngă ea, la numai cîteva sute de metri. O auzea în fiecare zi vuind, îi simțea izul de iod și sare și parcă deslușea din freamătul ei o chemare...: Vino Volodea, vino Volodea...

...În toamna aceea, alături de sutele de tineri veniți de pe toate meleagurile țării la examenul de admitere în facultatea de piscicultură, se afla și Volodea. Venise de la cabană. Era îmbrăcat într-o salopetă de pescar, iar în picioare purta cizme de cauciuc. Cînd îl văzuseră la început, un grup de candidați făcuseră cerc în jurul lui. Îl admirau pe acest flăcău voinic, lat în spate cu privirea senină și prietenoasă. Se cunoscuse cu mulți tineri. Le strîngea la toți mîna bărbătește așa cum învățase de la ribacovi. Unul mai mărunțel îi puse atunci o întrebare, cam ironică:

— De ce ai frate, palmele așa de bătătorite?

— Sînt pescar — îi răspunse Volodea cu mîndrie. Spre meseria asta veți porni și voi mîine. O să puneți mîna alături de pescari. Așa trebuie să fie tehnicianul adevărat.

Chiar în ziua aceea, cei cîțiva tineri tematori și comozi care primiseră o lecție bună de la Volodea s-au retras la casele lor. Se loviseră pentru prima oară de greutăți.

În schimb, printre cei care au reușit la examenul de admitere a fost și Volodea, pescarul cel tînăr de la Mamaia.

...Anii au trecut. Volodea se pregătea pentru examenul de stat. Candidase la obținerea diplomei de inginer.

...Iată-l pe tînăr din nou printre pescarii de la Marea Neagră. Primise numirea la Întreprinderea Piscicolă din Constanța. Mai întîi la secția de aprovizionare, apoi conducător tehnic și în sfîrșit, inginer-șef. Așa a început el să pășească an de an în școala vieții noastre noi, în școala practicii, pentru care a învățat și a muncit toată tinerețea în mijlocul pescarilor dragi, înfruntînd valurile spumoase, agitate de furtună.

După cîțiva ani de muncă în cadrul întreprinderii, unde cîștigă o bogată experiență, primi o nouă muncă: șeful secției pescuit de coastă de-a lungul litoralului patriei noastre. Îi plăcea nespus de mult această misiune. Punea mult suflet în realizarea ei. Dar pe zi ce trecea marea îl chema parcă din nou. De astă dată, parcă cu și mai multă putere.

Într-o zi se întîlnise cu ribacovul Alexandru. Revederea aceasta a fost cu adevărat mișcătoare. Bătrînul pescar, încărunțit de vreme, îl bătu pe umăr pe Volodea.

— Așa Volodea, îmi place bălete. Ești un om adevărat. Însă nu aici în birou frate! La mare, în larg, acolo unde e pește, acolo unde îți place ție!

Vorbele bătrînului pescar, care cutreierase marea mai bine de treizeci de ani, îl hotărîră definitiv pe inginer. Vroia să meargă chiar în seara aceea la conducerea întreprinderii sau chiar la minister și să spună tuturor că marea este pentru el adevăratul cîmp de bătaie.

★

Printre atîția muncitori, tehnicieni și ingineri ai patriei noastre care își închină cu pasiune toate forțele lor creatoare îmbunătățirii procesului de producție, se numără astăzi și inginerul Mărgineanu Vladimir. Este inovator. Seara, după terminarea lucrului, aplecat peste manualele tehnico-științifice sovietice pe care le citește bine în original, tînărul inginer studiază, își face diferite însemnări.

De la un timp încoace se gîndește mereu la producția de pește. Se întreabă adeseori: oare Marea Neagră este bine cunoscută de pescari? Oare pe litoralul nostru nu există posibilități mai mari de pescuit? Oare noi tehnicienii și inginerii facem totul ce am putea face? Realitatea cifrelor, realitatea muncii pescarilor dovedește că se poate face mai mult.

Tocmai aceste frămîntări l-au făcut pe inginerul Mărgineanu să conceapă inovația sa care a stîrnit o mare atenție în flota de pescuit de coastă.

De îndată ce a venit aprobarea de la minister, inginerul Vladimir Mărgineanu și-a arătat planurile sale tuturor tovarășilor din întreprindere. E vorba de înființarea, dotarea și punerea în funcțiune a unei brigăzi cu unelte complexe pe litoralul Mării Negre.

Inginerul inovator începuse îndată să transforme o serie de unelte pescărești la specificul litoralului nostru, unelte ce sînt strict necesare brigăzii. Dintre acestea fac parte: două taliene, un alaman combinat, un tallean sovietic de tip „Habarov", un tacîm de setci în derivă, două taliene de fund, un năvodaș cu cozoroc, douăzeci și cinci perimetri paragate pentru sturioni și calcan, scule ce vor fi minuite de 16 pescari calificați, înzestrați cu bărci și mahule. Acest colectiv va forma o brigadă model de organizare, de repartizare a sarcinilor pe oameni, care va reduce timpii morți, va îngriji uneltele și va realiza economii.

...De îndată ce brigada cu unelte complexe va începe munca acolo la cabana de pe litoral, inițiatorul ei își va însemna zi de zi pe carnețel toate evenimentele obișnuite și neobișnuite, toate învățămintele acumulate. Iar în timpul liber, în acest colectiv se va desfășura o școală înaltă a experienței practice de calificare.

Acum sculele sînt confecționate, bărcile pregătite, iar cei 16 pescari abia așteaptă să se avînte pe mare.

VIOREL LUPU

Jurnal artistic

Un film despre tainele vieții

Care dintre noi n-a încercat un puternic sentiment de bucurie, de înălțare, atunci cînd plimbîndu-se pe una din potecile unei păduri, sau ascultînd în mijlocul unei dumbrave ciripitul păsărilor a sorbit din juru-i măreția naturii, plină de viață? Care dintre noi nu s-a întrebat atunci cînd a învățat pe băncile școlii că pe pămînt există sute de mii de specii de plante și animale, de unde și cum a apărut viața?

Problema originii și dezvoltării vieții a preocupat în toate timpurile și în toate epocile pe oameni.

În dorința de a menține clasele exploatate în bezna ignoranței, clasele dominante s-au străduit de-a lungul veacurilor să dea cele mai înșelătoare și mai mistice răspunsuri la întrebările pe care fiecare om și le pune în legătură cu viața.

Concepînd lumea ca o încarnare a „spiritului universal", sau a „conștiinței", idealismul a ajuns întotdeauna la concluzia mai mult sau mai puțin mascată că lumea, așa cum este și astăzi, ar fi fost creată de o ființă supremă.

Zdrobind aceste „sfinte dogme", cercetătorii înaintați ai naturii, luminați de învățătura materialistă au cercetat tainele vieții, au studiat fenomenele din natură, au reconstituit speciile de plante și animale ce au trăit cu zeci de milioane de ani în urmă, au ajuns la concluzia posibilității transformării materiei anorganice în materie organică. În zilele noastre savanți înaintați, călăuziți de materialismul dialectic, folosind cele mai noi descoperiri ale științei și tehnicii moderne, au reușit să urmărească în mod științific apariția și dezvoltarea vieții pe pămînt, au scris letopisețul planetei noastre.

Pentru ca mase tot mai largi de oameni ai muncii să poată cunoaște toate aceste mărețe cuceriri ale științei moderne, realizările marilor savanți sovietici, studioul de filme de știință popularizată din Moscova a realizat filmul documentar în culori „Tainele vieții", film care a fost programat de curînd pentru a doua oară pe ecranele din Capitală.

Avînd concursul academicienilor Oparin, Șmidt și Olga Lepeșinscaia, filmul documentar „Tainele vieții" în scenariul și regia lui Șneiderov redă imagini din lupta și munca savanților sovietici pentru înțelegerea și descoperirea tainelor naturii.

Munca savanților, arta pictorilor și tehnica cinematografică ne dau posibilitatea să reconstituim trecutul pămîntului, încît, spectatorul să poată vedea desfășurîndu-se pe ecran istoria apariției și dezvoltării vieții pe pămînt.

Studiind trecutul pămîntului, savanții au descoperit unele aspecte ale istoriei vieții pe care ni le redă filmul documentar „Tainele vieții" prilejuindu-se astfel spectatorului o interesantă călătorie cu sute de milioane de ani în urmă pînă la izvoarele vieții. Prin fața spectatorilor se desfășoară viața diferitelor perioade din istoria pămîntului, prezentîndu-ni-se plantele și animalele caracteristice. Noul film documentar sovietic ne dă posibilitatea să urmărim procesul apariției celor mai mici părticele de substanță albuminoidă vie în apele Oceanului primar, întreaga dezvoltare a viețuitoarelor pînă la apariția omului.

Combătînd misticismul și superstițiile, această valoroasă realizare a cinematografiei sovietice demonstrează cu tărie că întreaga natură organică de astăzi, plantele, animalele și deci și omul sînt rezultatul unui lung proces de evoluție care a durat milioane de ani.

Pentru toți tinerii din patria noastră, muncitori, țărani sau intelectuali, vizionarea acestui film este un minunat prilej de a sorbi noi și prețioase învățăminte despre viața și istoria planetei noastre. Iată de ce este bine venită de fiecare dată reluarea lui pe ecrane.

Vizionarea acestui film îți întărește credința în puterea și forța omului, suprema creație a naturii care prin descoperirea legilor ei îi zmulge rînd pe rînd „tainele".

IOSIF SAVA

Nici o școală fără grădina ei de legume și zarzavaturi, nici un pionier în afara concursului tinerilor grădinari!

Semănatul legumelor și zarzavaturilor

În grădina noastră de legume nu ne vom opri numai la pregătirea și organizarea terenului. Va trebui să trecem de îndată la celelalte munci agricole. Să nu uităm că o zi de primăvară folosită așa cum trebuie, îți dă chezășia rodului bogat pe tot anul, după cum spune vorba bătrînească.

Semănatul este o operație principală ce se face după pregătirea și organizarea terenului. Ne vom strădui ca și această lucrare să o îndeplinim cu respectarea tuturor cerințelor agrotehnicei. E bine ca aceste reguli să le arătăm și să le explicăm pionierilor încă înainte de începerea lucrărilor. În felul acesta fiecare membru al detașamentului nostru va fi pregătit.

Iată acum pe scurt principalele reguli agrotehnice de care trebuie să ținem seama:

In general timpul semănatului se stabilește ținînd seama de condițiile climatice din regiune, de cerințele plantei și de nevoile de consum și durata de vegetație a plantei. Legumele mai rezistente la frig ca: morcovul, mărarul, ceapa, salata, spanacul, mazărea, ridichile, se seamănă de îndată ce se poate lucra pămîntul; mai tîrziu vom putea semăna varza, ceapa de apă, pătlăgelele roșii și vinete, sfecla și cartofii. După acestea se seamănă fasolea, castraveții, bamele. Intotdeauna trebuie să ținem seama că semănatul trebuie să se facă în cele dintîi zile prielnice și în termenul cel mai scurt.

Adîncimea la care se seamănă depinde de mărimea semințelor; cele mici (cum sînt cele de mărar, morcov, etc.) se îngroapă la 1 cm.; cele mijlocii (sfeclă, castraveți etc.) la 2—3 cm. iar cele mari (bob, mazăre, fasole) la 4—5 cm. adîncime.

Semănatul prea adînc întîrzie răsărirea plantelor, cel prea la suprafață face ca rădăcinile să se dezvolte numai în stratul superior al solului, deci să fie mai lipsite de hrană și umezeală. E bine ca semințele mici să le amestecăm înainte de semănat cu puțin nisip, pentru ca operațiunea semănatului să o facem mai ușor și să împiedicăm risipa semințelor printr-o semănătură prea deasă. Semănatul se face în rînduri și în cuiburi. Trebuie să avem în vedere ca între rînduri sau cuiburi să existe o distanță suficientă (nici prea mică, dar nici prea mare) după cerințele plantei respective și după nevoile noastre de a lucra (rînduri ori cuiburi prea dese împiedică plivitul, udatul etc., în afară de faptul că stînjenesc creșterea plantelor).

Rîndurile se vor face în linie dreaptă „pe sfoară" cu coada greblei sau cu un țăruș. Se poate folosi și o scîndură subțire făcînd rîndurile prin apăsarea pe o muchie. Sămînța se presară cu mîna strecurînd-o ușor printre degete. Șănțulețul se acoperă imediat cu pămînt tras cu dosul greblei. Dacă pămîntul e uscat, atunci fundul șănțulețului se udă înainte de semănat, pentru a ajuta și grăbi încolțirea.

In cuiburi se pun semințele mai mari (pepeni, castraveți, dovlecei și dovleci). Se pun cîte 5—6 semințe în fiecare cuib urmînd ca după răsărire să le rărim lăsînd doar 3—4 plante.

Pentru a avea asigurate recolte bogate, înainte de semănat semințele trebuiesc alese (cele mari vor fi alese bob cu bob, cele mici prin vînturare) îndepărtînd pe cele necorespunzătoare (pătate, sfărîmate, sfrijite etc.) De asemenea e necesar ca semințele să fie dezinfectate și umectate.

Dezinfectarea se face pentru a distruge diversele boli și paraziți care pot ataca plantele. Se face prin tratarea semințelor cu soluție de piatră vînătă (sulfat de cupru) 6,5 gr. la 1 litru apă, soluție de formalină 40%, o parte formalină la 300 părți apă sau soluție de sublimat coroziv 1 gr. la 3 litri apă (pentru roșii, ardei etc.) și 1 gr. la 1 litru apă (pentru varză și sfeclă). Semințele se înmoaie în soluțiile respective timp de 5 minute apoi se spală în apă curată 10 minute (dacă dezinfectarea se face cu soluția de piatră vînătă, nu mai este nevoie de spălatul semințelor). Dezinfectarea se face sub supravegherea îndeaproape a instructorului; vom cere și ajutorul profesorului de științe fizico-chimice, făcînd lucrarea în cadrul cercului.

Umectarea semințelor se face în general pentru a se grăbi încolțirea și a se scurta perioada lor de creștere. Ea se efectuează punînd semințele în vase, stropindu-le cu apă, ținîndu-le mereu umede și amestecîndu-le din două în două ore.

Semințele de ridichi, salată, se amestecă timp de 2 ore. Semințele de mazăre, fasole, se amestecă timp de 12 ore. Semințele de castraveți, pepeni se amestecă timp de 24 ore. Semințele de mărar, morcov, pătrunjel se amestecă timp de 48 ore. Semințele de ceapă, țelină, spanac — timp de 72 ore.

Semințele care au supt apa și s-au umflat se aerisesc pentru a se zvînta și după aceea se seamănă în pămînt reavăn; dacă pămîntul este uscat, după semănat udăm imediat, căci altfel semințele nu încolțesc.

Respectînd întocmai regulile agrotehnice amintite vom avea asigurate premizele unei recolte bogate. E bine ca la fiecare tarla sau răzor să avem o tăbliță indicatoare iar pentru întreaga grădină să fie însărcinați 2—3 pionieri cu ținerea unui „caiet de observații" în care să noteze zilnic: data și condițiile de semănare, data și felul lucrărilor de întreținere, data și modul de răsărire, etc. Pe temeiul acestui caiet de observații se pot face de exemplu comunicări în cadrul cercului de științe naturale.

Ing. EUGEN POPESCU

Instruirea noilor organe alese

Adunările de dări de seamă şi alegeri în oraşul Baia Mare s-au terminat. În conducerea organizaţiilor de bază U.T.M. au fost alese, în majoritatea cazurilor, cadre noi, lipsite de suficientă experienţă în domeniul conducerii, dar cu dragoste de muncă, dornice de a înfăptui lucruri frumoase. De aici rezultă necesitatea ca aceste cadre să fie temeinic instruite, să cunoască în amănunţime care le sînt atribuţiile.

Locul unde se traduc în viaţă sarcinile organizaţiei noastre este organizaţia de bază. Tocmai de aceea noi ne-am pus problema instruirii comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. încă din timpul desfăşurării adunărilor generale de dări de seamă şi alegeri. Pe baza planului anume întocmit, fiecare membru al biroului comitetului orăşenesc U.T.M. are în această direcţie o sarcină precisă. Astfel, primul secretar îi instruieşte pe secretarii organizaţiilor de bază din industrie, comerţ şi instituţii, şeful secţiei organizaţii U.T.M. pe responsabilii cu producţia şi calificarea, secretarul cu propaganda şi agitaţia pe adjuncţii cu educaţia politică şi pe responsabilii cu munca culturală, sportivă ş.a.m.d.

Cunoaştem din experienţa anului trecut că în acele organizaţii de bază U.T.M. unde instruirea s-a făcut în grabă, rezultatele muncii acestora au fost sub nivelul posibilităţilor. De aceea, instruirea ne-am gîndit s-o facem de data aceasta cu multă migală şi să acordăm fiecărei probleme atenţia cuvenită.

Una din problemele principale cu care instruim noile organe este problema ridicării calificării profesionale a tineretului. De pildă, la Atelierele Centrale sculele şi reparaţiile de maşini unelte pentru întreprinderile din oraş, sînt uneori de slabă calitate. La aceste întreprinderi cît şi la altele din oraş vom îndruma responsabilii cu producţia şi calificarea să organizeze cursuri de minim tehnic şi altele.

Organizaţiile de bază U.T.M. trebuie să se ocupe zi de zi de organizarea cît mai temeinică a muncii în producţie. Acest lucru a fost subliniat şi în multe adunări generale de dări de seamă şi alegeri. Crearea de brigăzi de tineret la fabrica de pîine, la Cooperativa de mobilă populară — Tehnolemn, — la Ferometal, C.F.R. etc., va duce fără îndoială la o muncă mai productivă şi, în acelaşi timp, va ridica şi calitatea produselor.

Instruind noile organe alese, noi ne vom strădui să generalizăm experienţa pozitivă a unor comitete în toate celelalte organizaţii de bază din raza oraşului. Postul utemist de control de la C.F.R. (responsabil utemistul Ioan Nemeş — candidat de partid) a făcut prin intervenţia sa ca rulajul vagoanelor să se îmbunătăţească şi mărfurile să fie descărcate imediat. De asemenea posturi utemiste de control cu o rodnică activitate avem nevoie în fiecare organizaţie de bază U.T.M. şi în special la P. T. T. R., Ferometal şi altele.

Aplicarea metodelor avansate contribuie din plin la ridicarea productivităţii muncii. La secţia II-a lingerie bărbătească a Cooperativei „Gutinul", se aplică metoda comsomolistei Lidia Saveliev — controlul pe fiecare fază de operaţie. Articolele produse de această secţie sînt în majoritatea lor de calitatea I-a. La confecţii bărbăteşti sînt mulţi croitori tineri. Îi vom instrui pe aceştia să muncească pentru extinderea metodelor înaintate care au dat bune rezultate.

În toate întreprinderile se pot aplica metode înaintate de muncă, menite să sporească producţia şi productivitatea muncii. Pe baza unei analize temeinice a posibilităţilor, vom îndruma comitetele organizaţiilor de bază să extindă larg metodele noi în munca utemiştilor şi tinerilor.

Acestea sînt doar cîteva din problemele cu care vom căuta să instruim pe responsabilii cu producţia şi calificarea din Comitetele organizaţiilor de bază.

Aceeaşi atenţie o vom acorda şi adjuncţilor cu educaţia politică pentru a-i ajuta să lichideze rămînerea în urmă a unor cercuri politice, astfel ca încheierea lor să se facă în bune condiţiuni şi de pe acum să fie selecţionaţi noii propagandişti pentru anul viitor.

O analiză temeinică a posibilităţilor existente şi o instruire calificată asupra felului cum trebuie să se desfăşoare activitatea culturală şi sportivă în rîndul tineretului, stă de asemenea, în preocupările noastre în perioada de faţă.

Crearea de brigăzi artistice de agitaţie la Agrofruct, T.R.C.L., Construcţia 905, fabrica de pîine, mobilizarea mai multor utemişti în cadrul echipelor artistice la întreprinderile „Gheorghe Gheorghiu-Dej", „Petre Gheorghe", „1 Mai" etc., împrospătarea repertoriului unor echipe artistice ca cele de la Talpa şi Ferometal, organizarea mai multor recenzii, şi reuniuni tovărăşeşti, vor asigura desfăşurarea tot mai plăcută a activităţii tinerilor în timpul liber.

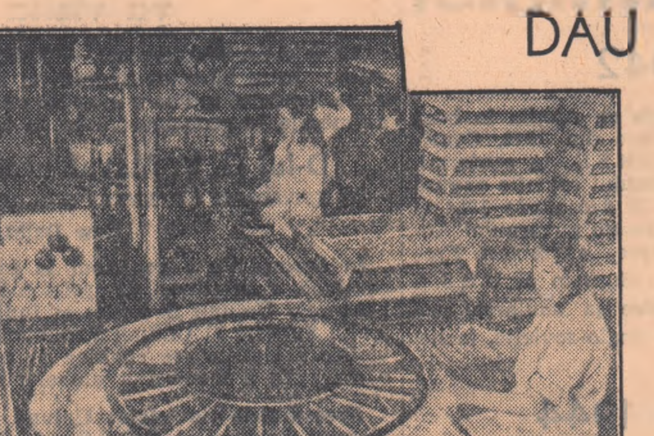
Nu ne-au scăpat din vedere nici problemele economice, sanitare, de folos obştesc şi altele, la rezolvarea cărora organizaţiile de bază U.T.M. pot şi trebuie să-şi aducă aportul.

Pe baza instrucţiunilor primite de la C.C. al U.T.M., noi am fixat şi datele pentru ziua secretarilor — atît pentru cei din industrie şi instituţii cît şi pentru cei din şcoli — şi ne vom strădui ca de fiecare dată ele să fie cît mai instructive pentru a da roadele dorite.

Zilele acestea a început la noi instruirea noilor organe alese pe probleme. Biroul comitetului orăşenesc îi îndrumă pe activişti în primul rînd asupra felului cum aceştia trebuie să muncească pentru creşterea noilor cadre ale organizaţiilor de bază U.T.M. Sîntem hotărîţi să desfăşurăm întreaga muncă de instruire cu răbdare, competenţă, cu spirit de iniţiativă şi îndrăzneală pentru a ridica activitatea organizaţiilor U.T.M. pe o treaptă tot mai înaltă.

MIHAI PANCEA
prim secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Baia Mare

DAU PRODUSE DE CALITATE

Becuri mai bune, mai rezistente. De această cerinţă a cumpărătorilor a ţinut seama fabrica de becuri din Fieni şi colectivul fabricii a luat măsuri pentru îmbunătăţirea calităţii produselor. S-au pus în aplicare propunerile muncitorilor privind diferite perfecţionări tehnice. Fabrica de becuri din Fieni reuşeşte astăzi să producă becuri de calitate.

Cele două fotografii sînt din Jurnalul de actualităţi Nr. 11 al studioului de filme documentare Alex. Sahia.

Oastea de pitici

Caldă şi îmbietoare este atmosfera care te întîmpină chiar de la intrarea în Căminul de copii din strada 1 Mai din oraşul Tg. Jiu.

Gălăgia plină de voioşie a copiilor străbate sprintenă sălile căminului trezind la viaţă fiecare colţişor. Sînt la număr 30, cei ce-şi petrec zile de bucurie în noul cămin.

M-am oprit pentru a vedea cum îşi petrece timpul această „oaste de pitici". Bine echipaţi, copiii au ieşit la joacă. Vocile lor cristaline ridică în văzduh bucuria unei noi dimineţi de joacă şi veselie. Timpul trece pe nesimţite cînd jocul e în toi. Dar iată că e ora 10.

În sufragerie, din cănile cu lapte fierbinte se ridică rotocoale de aburi. Aerul, jocul, le-au dat micuţilor locuitori ai căminului destulă poftă de mîncare. Rînd pe rînd ceştile cu lapte sînt golite. Obrăjorii se fac mai roşii, mai plini de viaţă.

Dar, să mergem mai departe pe urmele „oastei de pitici". Iată într-un colţ un ciorchine de „constructori" dă formă unei case. Fetiţele se joacă cu păpuşile.

— Eu mă fac inginer cînd oi fi mare, zice plin de mîndrie Nelu.

— Şi eu aviator — sare abia putînd să vorbească Petrişor.

La o masă, Gabi, Carmen, Lenuţa, Marcela şi alte fetiţe deretică de zor mica lor gospodărie. Mîine în casele lor, pretutindeni unde se ridică construcţiile vieţii noi, mîinile lor vor pune cu aceeaşi dragoste şi bucurie fiecare lucru la locul lui.

Cîte îndeletniciri practice nu-şi dezvoltă copiii sub grija părintească a educatorilor!

Trăgînd o linie pe caietul de desen, învăţînd o poezie sau un cîntec, copiii petrec clipe minunate în cămin.

Cît de mult aşteaptă aceşti micuţi, prilejul să arate ceea ce ştiu, să-şi dezvăluie bogatele lor însuşiri. Cîtă graţie în fiecare mişcare a Nelei Vulcan, care îţi spune, fără prea multe rugăminţi, o poezioară. Şi Nelu Tătaru recită frumos. De asemenea şi alţi copii de la acest cămin.

Şi aşa clipele şi orele trec pe nesimţite. După masa de prînz, copiii merg în dormitor. Căldura plăcută de aici, oboseala jocurilor îi îmbie la somn, la odihnă. În cămin s-a aşternut liniştea.

În somn ei deapănă mai departe basmele şi poveştile auzite de la educatoare.

Corespondent
IOAN SBIRCIOG

Cine plăteşte oalele... ciocnite?

Tînăra Beer Gerta, vînzătoare la magazinul „Curtea de fier" din Sibiu, mai privi odată rafturile aranjate de cu seară. Multe articole de menaj din raionul ei — oale, găleţi, strecurătoare, căni de apă, tigăi şi altele poartă marca uzinelor „Emailul Roşu" din Mediaş. Aceste produse de uz casnic — ne spune ea — sînt mult căutate de populaţie.

O cumpărătoare ne întrerupe:

— O oală din aceea roşie, te rog — ceru ea...

Pentru satisfacerea cerinţelor mereu crescînde ale oamenilor muncii, în ultimii ani întreprinderea „Emailul Roşu" — s-a dezvoltat mult. Astfel, în comparaţie cu 1949, producţia a crescut cu 153 la sută. În prezent aici se produc nu numai vase emailate, ci şi vase de aluminiu şi altele, cuprinzînd aproximativ 200 articole de uz casnic. În fiecare trimestru se pun în fabricaţie noi sortimente.

Întrecerea care acum se desfăşoară în cinstea zilei de 1 Mai, a dat multe rezultate bune. Şase brigăzi de tineret din sectorul de prelucrare a tablei au fost reorganizate, cele conduse de utemistele Miclosy Iolanda şi Bicosy Stera obţinînd acum lunar depăşiri ale sarcinilor de plan de 30 la sută. Tinerii Schoger Maria, Rădescu Maria, Brucner Ioan, Nistor Emilia, Craft Mihai, Schuler Cristina şi Verzan Ioan încheie aproape fiecare lună dînd mai bine de o normă şi jumătate.

Dacă planul a fost îndeplinit cu regularitate, în schimb indicii de calitate nu au fost realizaţi pe deplin în ultimele două luni.

Una din cauze e calitatea necorespunzătoare a unei părţi din materia primă. Deşi în ultimul timp, prin măsurile luate de conducerile întreprinderilor „Nicolae Cristea" din Galaţi şi „Oţelul Roşu" din raionul Lugoj, în colaborare cu cea a uzinelor „Emailul Roşu", calitatea metalului primit s-a îmbunătăţit întrucîtva, totuşi în special fabrica „Nicolae Cristea" mai livrează încă tablă de oţel necorespunzătoare. Din această cauză rebuturile la fabricarea vaselor au crescut cu cîteva procente faţă de cît este admis.

O altă cauză a lipsurilor ce se mai manifestă, este şi faptul că, deşi în întreprindere s-au luat unele măsuri, aici nu există totuşi grija necesară pentru calitatea produselor. Încă de anul trecut sînt rămase „în studiu" o seamă de inovaţii propuse, din pricina felului birocratic de muncă al şefului cabinetului tehnic, tovarăşul Kondrat Monici şi al tovarăşului Suciu Octavian, responsabil cu inovaţiile. Utemistul Teodor Nicolae — de pildă — a propus un dispozitiv important — pentru găuritul în acelaşi timp a cozilor şi agăţătoarelor la strecurătoarele de aluminiu. Deşi schiţa inovaţiei mai necesita doar puţine modificări şi inovatorul a mers de multe ori cu ea la cabinetul tehnic, aici nu i s-a dat un sprijin tovărăşesc.

De asemenea în unele secţii muncitorii nu sînt îndrumaţi suficient în direcţia îmbunătăţirii calităţii. De felul cum vasele sînt sudate, emailate şi ambalate, depinde în mare măsură îndeplinirea indicilor de calitate pe uzină. Totuşi aici sînt o seamă de defecţiuni. În sectorul emailat, sînt muncitori, dintre care destui tineri, care transportă vasele de la emailat, la locurile de uscare şi apoi la cuptoarele de ardere, fără atenţie. Din neglijenţă, sînt scăpate vase pe jos, căpătînd lovituri şi defecte, pentru remedierea cărora se cere din nou mînă de lucru. Asemenea lipsuri cît şi altele nu sînt încă combătute cu tărie de către maiştri şi şeful de sector, Florea Valer. S-ar fi cuvenit să se ocupe mai mult de problema calităţii şi colectivul gazetei de perete.

Lipsuri care nu fac deloc cinste uzinei au existat şi la secţia sortaj. Aci s-a întîmplat ca muncitoarele Reinert Sara, Veiss Ecaterina şi altele, să treacă vase de calitatea II-a drept vase de calitatea I-a. Conducerea uzinelor, în frunte cu inginerul şef Piculschi Frederich, neluînd măsurile necesare la timp, vasele respective au fost ambalate şi trimise spre desfacere la magazinele din oraşele Mediaş, Tîrnăveni, Bucureşti. Pe bună dreptate brigada de agitaţie a satirizat lipsa de răspundere manifestată în acest caz de către cei care trebuie să exercite controlul asupra vaselor fabricate în uzină.

Munca politică pentru produse de bună calitate şi pentru reducerea rebuturilor trebuie să constituie o preocupare de seamă a organizaţiei U.T.M.

În uzinele „Emailul Roşu" lucrează mulţi tineri. În multe ateliere, aportul tinerilor ar fi mai mare dacă ei ar munci organizaţi în brigăzi. În felul acesta spiritul lor de răspundere ar fi stimulat, cazurile de indisciplină, absenţele nemotivate, munca în asalt s-ar putea lichida mai lesne. În sectorul emailat de pildă, ca şi în secţia sortat, se pot înfiinţa mai multe brigăzi.

Mult ar face pentru îmbunătăţirea calităţii produselor uzinei cîteva posturi utemiste de control.

Organizarea de noi brigăzi şi posturi de control, extinderea experienţei pozitive a acestora prin gazete de perete şi prin alte mijloace, sînt lucruri de care comitetul U.T.M. (secretar tov. Rusu Vasile) trebuie să se preocupe deîndată. Numai în felul acesta, luptînd pentru o continuă îmbunătăţire a calităţii produselor, paralel cu sporirea producţiei şi lărgirea sortimentelor, tinerii, alături de muncitorii vîrstnici de la uzinele „Emailul Roşu", se vor putea mîndri cu produsele fabricate de ei, îşi vor putea îndeplini sarcinile ce le revin în cadrul planului cincinal.

GAVRIL POPA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

Turneul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale"

În cadrul turneului pe care-l întreprinde în ţară, colectivul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" a prezentat vineri, pe scena Teatrului secuiesc de stat ultimele spectacole în oraşul Tg. Mureş. Au fost interpretate piesele „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale şi „Revizorul" de Gogol, montate în direcţia de scenă a regizorului Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R.

Locuitorii oraşului au primit cu o deosebită căldură spectacolele interpretate de artiştii primei noastre scene. Ca un semn de preţuire pentru spectatorii din oraşul de reşedinţă al Regiunii Autonome Maghiare şi pentru a prezenta spectacolele la o înaltă ţinută artistică, artiştii de frunte ai Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" ca regizorul Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei din R. P. R., G. Calboreanu, artist al poporului, Al. Ionescu-Ghibericon, Emil Botta, Ion Manu, N. Brancomir şi alţii, au luat parte la interpretarea rolurilor de figuraţie.

Peste 4.000 de spectatori au asistat la cele 6 reprezentaţii date la Tg. Mureş de Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" în distribuţie de premieră.

(Agerpres)

Festivalul filmului maghiar

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, sîmbătă a avut loc în sala cinematografului „Maxim Gorki" din Iaşi, deschiderea „Festivalului filmului maghiar".

Tov. Florin Modreanu, lector la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iaşi a vorbit despre realizările cinematografiei maghiare în lupta pentru pace.

A fost prezentat apoi filmul artistic „14 vieţi". Printre celelalte filme care vor mai rula la Iaşi în cadrul „Festivalului filmului maghiar" sînt „Un petec de pămînt", „Eu şi bunicul", „Un om teribil", „2x2 fac cîteodată 5".

Informaţii

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la naşterea lui Jozsef Attila — poetul proletar maghiar — Editura Tineretului tipăreşte un volum ce va cuprinde o serie de poezii din opera sa.

Traducerea poeziilor cuprinse în volum este semnată de poeta Veronica Porumbacu.

★

La Casa Ziariştilor din Bucureşti a avut loc sîmbătă seara un festival literar închinat lui V. Maiakovski, cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la moartea marelui poet sovietic.

Despre viaţa şi opera lui Vladimir Maiakovski a vorbit poetul Cicerone Theodorescu, laureat al Premiului de Stat.

Au citit apoi din opera marelui poet actori ai Teatrului Municipal — Fory Etterle, laureat al Premiului de Stat, Gh. Mărutză, I. Manta şi Sorin Gabor.

(Agerpres)

Tineri muzicieni din Cluj, oaspeţi ai Capitalei

Capitala va găzdui în zilele următoare concertele şi recitalurile studenţilor Conservatorului „Gheorghe Dima" din Cluj. Astfel, luni 11 şi miercuri 13 aprilie, în sala Ateneului R.P.R., vor avea loc două concerte simfonice dirijate de studenţi, elevi ai clasei de dirijat condusă de artistul emerit A. Ciolan, iar marţi 12 şi joi 14 aprilie, în sala Dalles, vor avea loc două concerte de muzică de cameră.

Universitatea populară din Iaşi

Prin grija „Societăţii pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii" şi a comitetului sindical regional s-a deschis la Iaşi Universitatea populară cu cinci cicluri.

În cadrul ciclului „Probleme economice şi de politică internaţională", tovarăşa Merling Rene, lector universitar, a expus în faţa a 400 cursanţi lecţia „Schimbul între oraş şi sat — baza economică a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare".

După expunerea lecţiei au urmat discuţii în cadrul cărora tovarăşii Chiosac Maria de la atelierele C.F.R. Iaşi, ostaşul Moise Vasile, Rusu Constantin de la Şcoala Agricolă de 2 ani şi alţii au pus diferite întrebări la care au răspuns tovarăşa Merling Rene şi tovarăşul Segal Paul, preşedintele Sindicatului muncitorilor din cooperaţie.

Astfel de lecţii dau posibilitatea oamenilor muncii din diferite domenii de activitate să-şi îmbogăţească cunoştinţele politico-economice.

Corespondent
DAN ELIŞCA

ÎNTÎIA ZI

Silviu Podină

Înainte vreme, Nichita Hodorogului n-a avut nici o brazdă de pămînt ca să-şi poată cîştiga pita cea de toate zilele pentru el, pentru nevastă-sa Veturia şi pentru pruncii al căror număr sporea tot la doi ani; Nichita s-a băgat porcar. Singura lui avere, în afară de cele două mîini, era o căsuţă încropită din voioage şi trestie rămasă încă de la moşu-său, tocmai în capătul uliţii ce dă spre baltă.

Disdedimineaţă Nichita se scula, îşi trăgea pe mîneci mantaua militară, de pe care curgeau peticile, îşi îndesa în cap o capelă lăbărţată şi unsuroasă şi pornea de-a lungul uliţelor satului sunînd prelung dintr-un corn îndoit. Porţile se deschideau şi ieşeau porcii. Pocnind dintr-un bici lung, împletit din opt scorzi de piele şi cu pleaznă de cînepă la capăt, Nichita îi mîna spre baltă. Aici, pe malul bălţii, în vecinătatea trestiilor şi răchitelor îşi petrecea singur ziua şi de multe ori — mai ales în zilele lui cuptor, cînd soarele toropea necruţător — invidia soarta porcilor: ei cel puţin după ce-şi umpleau burta cu rădăcini scurmate din nămolul împuţit, se puteau trage la umbra tufelor de loze să tragă un somn pe săturate. El trebuia să stea, cît era ziua de lungă, cu ochii-n patru ca nu cumva vreo scroafă mai a dracului să scape în pămînturile semănate cu cartofi ori cu porumb, ori să fugă acasă la purcei.

Pe aici se putea înţelege doar cu sine însuşi; din cînd în cînd venea Gheorghe Biriş, ciurdarul cel care s-a întors de la război chior de ochiul stîng şi cu obrazul dungat de-o cicatrice vînătă.

În viaţa lui Nichita s-au petrecut puţine întîmplări ce merită să fie amintite. Înainte de a se băga porcar, a fost o vreme slugă la un chiabur din satul vecin, din Chizătău, dar într-o zi, cînd stăpînul a ridicat mîna asupra lui din pricina unei oişti de car ruptă la un transport de lemne din pădure, n-a mai putut răbda şi i-a repezit un pumn în fălci, de-a căzut lat pe spate. Pentru isprava asta l-au dus cetluit la postul de jandarmi unde l-au bătut cumplit. În zilele acelea se jurase că are să se răzbune. Multe nopţi n-a putut dormi: plănuia scrişnind din măsele, cum o să dea foc casei chiaburului.

Altădată s-a dus la popa Lăpădatu. Îl chinuia în zilele de singurătate întrebarea: de ce sînt unii atît de năpăstuiţi de soartă în vreme ce alţii pleznesc de-atîta bine? Era o zi noroasă de toamnă, un vînt îngheţat asprea noroiul de pe uliţe. S-a îndreptat spre casa popii cu nădejdea că păstorul sufletesc al satului o să-i uşureze durerea din suflet. Dar cînd a intrat, părintele s-a uitat la el ca la un cerşetor, şi-a strigat către bucătăreasă:

— Adelina, a venit Nichita. Dă-i dragă ceva.

Şi căutătura părintelui, aţintită spre opincile lui pline de noroi, a adăugat ceea ce părintele a gîndit, dar n-a mai spus cu glas tare: să scăpăm de el, nu vezi că murdăreşte podeaua casei parohiale?

Nichita a înghiţit atunci cu greu nodul amar ce i se ridicase în gît, şi nu l-a mai întrebat nimic. A plecat înainte de-a da faţă cu bucătăreasa cea tînără, rumenă şi durdulie, pe seama căreia umblau prin sat vorbe slabe. A plecat şi de-atunci nu i-a mai trecut prin cap niciodată să-şi spovedească durerile şi necazurile nici părintelui, nici altora. S-a închis şi mai tare în sine, apărîndu-şi sufletul aşa cum îşi apără ariciul făptura slabă, făcîndu-se un ghem ţepos.

În 42 l-au trimis pe front. Nici măcar n-a plîns cînd a plecat. După o lună, la un atac, un glonte i-a retezat două degete de la mîna stîngă: cel mic şi inelarul. L-au reformat şi l-au trimis acasă. Curînd după aceea s-a întors şi ciurdarul Gheorghe Biriş, dar mulţi alţii n-au mai venit. Popa Lăpădatu îi pomenea duminica în biserică, după slujbă: „eroi căzuţi pentru patrie şi rege". Văduvele celor căzuţi în război se împrumutau la Todor Răboga şi pentru că n-aveau de unde să dea înapoi, îi lucrau toată vara şi toată iarna.

Odată, s-a dus şi Nichita la Todor Răboga, să-i ceară tainul pentru porcii ce-i avea în turmă. Răboga şi nevastă-sa erau în tindă. Nu l-au văzut cînd s-a apropiat, şi aşa Nichita l-a auzit pe Todor Răboga spunîndu-i nevestii-si:

— De-ar mai ţine dumnezeu sfîntul războiul ăsta barem încă doi-trei ani, am strînge cît n-a strîns tata o viaţă întreagă.

Nichita n-a putut răbda vorbele astea.

— Nu vă crapă pielea obrazului de ruşine?

— Ce vrei?! sări Todor Răboga surprins. Se făcuse vînăt de mînie. Ieşi afară din casa mea!

Dar Nichita rămase neclintit în prag, cu pumnii strînşi.

— Te bucuri, Todore, de nenorocirea în care se zbate satul, ţara întreagă? Te bucuri şi strîngi averi din sîngele celor morţi, seceraţi de gloanţe? N-o să te rabde pămîntul multă vreme, Todor Răboga! Ai sufletul mai negru ca iadul!

Todor Răboga şi nevastă-sa Rahila rămaseră cîteva clipe încremeniţi locului de atîta îndrăzneală din partea unui sărăntoc. În cele din urmă Todor răcni la el cît îi ţinură bojocii:

— Ascultă porcarule, să piei din faţa mea, crucea şi soarele cui te-o zămislit. Vorbeşti în faţa mea ca bolşevicii? Îţi arăt eu ţie!

Şi din ziua aceea îl urmări pe Nichita cu ura lui. L-a pîrît şi şefului de post. Într-o zi şeful era mai puţin beat ca de obicei; întîlnindu-l pe Nichita pe uliţă a urlat la el:

— Mă, vită, ţi s-a făcut de curtea marţială? L-a pălmuit acolo în uliţă. Nichita nu va uita niciodată pălmile astea. Umilinţa îl îneca, dar se stăpîni. Mai tîrziu, prin 45, Todor Răboga îl chemă la el să se împace. Nichita i-a spus atunci slujnicei care venise să-l cheme: Să se ducă în... Ai auzit? Aşa să-i spui!

La reformă căpătă şi el pămînt, două hectare nu departe de limba de baltă lîngă care păzise porcii ani în şir. Răsuflă mai uşurat, dar roada celor două hectare nu-i ajungea să hrănească cele zece guri ale familiei sale. Ca să mai lege capetele nevoilor, mai lucra pămînt în parte. Muncea zi şi noapte, singur, ori cu nevasta. Nu se ducea la biserică şi nimeni nu-l vedea stînd duminicile după-amiază la taifas, pe băncile din faţa cooperativei, aşa cum făceau mulţi gospodari din sat. Dar la adunările de la căminul cultural era nelipsit. Se aşeza în colţul cel mai retras şi asculta. N-a luat cuvîntul niciodată. Îndată ce se isprăvea adunarea, pleca acasă. În 48 şi-a reparat singur casa şi a acoperit-o din nou cu trestie. Copiii, care cum se înălţau, îi trimetea să înveţe meserie. Pe cîmp, la lucru, rămînea tot el cu Veturia.

Şi iată, aşa, an de an, viaţa lui Nichita se scurgea tăcută, fără zarvă, neştiută de nimeni. Nici măcar cu nevasta nu s-a sfădit vre-odată, ca să aibă muierile ce bîrfi pe socoteala lui.

În 51, cînd s-a înfiinţat gospodăria, a făcut şi el cerere. I-a dus-o preşedintelui comitetului de iniţiativă — acum preşedintele gospodăriei — spunîndu-i doar atît: „pune-o şi pe-a mea între celelalte". De atunci n-a lipsit nici o zi de la muncă.

În ziua de care vorbim, cam pe la nouă ceasuri, după ce-au adăpat vitele, începu adunarea generală. Ca de obicei Nichita Hodorogului se aşezase pe banca cea mai din fund şi tocmai în capătul băncii, în colţul cel mai retras. Asculta cu luare aminte tot ce spuneau colectiviştii. Îl judecau pe Stelian Gliga, şeful brigăzii întîia. Ar fi avut şi el multe de spus, dar pînă la urmă spuseseră ceilalţi şi în locul lui. Cînd însă preşedintele puse la vot problema brigadierului, îşi ridică cu hotărîre mîna.

Preşedintele numără cu grijă mîinile ridicate, apoi, după ce le făcu oamenilor semn că le pot lăsa jos, rosti grav şi rar, ca un judecător care citeşte o sentinţă fără apel.

— Adunarea generală a gospodăriei hotărăşte cu majoritate de voturi să-l scoată pe Stelian Gliga din postul de brigadier la brigada întîia, ca pe un om care nu merită această cinste. Fiecare din noi să se gîndească bine acum cînd urmează să alegem în locul lui Gliga alt brigadier. Gîndiţi-vă de zece ori, pînă propuneţi odată. Purtarea lui Gliga să ne fie de învăţătură.

O vreme în încăpere domni tăcerea. O tăcere solemnă şi încordată. De-odată în mijlocul sălii se ridică în picioare un om zdravăn, cu mustăţi negre, tăiate drept, după obiceiul acestor locuri. Găvanul de sub sprînceana stîngă îi era acoperit cu un plasture negru, iar pe obraz o cicatrice vînătă. Ca semn că vrea să vorbească îşi ridică spre cei din prezidiu mîna dreaptă cu două degete întinse, ca un şcolar care se teme să nu i-o ia altcineva înainte. Gestul acesta arăta cu totul stîngaci la o matahală de om ca el. Era şeful unei echipe a brigăzii.

— Dă-i drumul măi Biriş, îl îndemnă preşedintele.

— Eu socotesc, începu şeful de echipă cu o voce tunătoare, că omul care merită să fie pus în fruntea brigăzii noastre îi Nichita Hodorogului...

La vorbele din urmă ale lui Biriş, Nichita tresări; banca pe care şedea, scîrţîi cu putere, şi-atunci toţi cei din sală îşi întoarseră privirile într-acolo. Mai întîi nu-i veni să-şi creadă urechilor. Apoi îi trecu prin gînd că şefului de echipă îi [illegible]

Cînd Biriş, isprăvind cele ce avea de spus, se aşeză, preşedintele puse la vot propunerea. Ridică el cel dintîi mîna, apoi le ridicară şi colectiviştii din sală. Nichita se uita la aceste mîini ridicate care arătau hotărîrea adunării generale de a-i încredinţa lui conducerea unei brigăzi. „Oare am să fiu în stare? Nu mai ştiu cum se calculează suprafeţele... Or trecut atîţia ani de cînd am învăţat... ...Cum o să le măsor oamenilor care cît o lucrat? Şi, nu-i numai asta... Cîte altele nu sînt, la care nu mă pricep..."

Cineva din faţă strigă:

— S-auzim acuma şi părerea brigadierului celui nou!

— Să-l auzim, să-l auzim, îl susţinură şi alţii.

Atunci Nichita Hodorogului se ridică în picioare.

Îşi căută o vreme cuvintele, apoi începu, gîtuit încă de emoţie:

— Ce să vă spun... io, pînă acuma... de cînd îs pe lumea asta... n-am fost lăudat de nimenea. Pe vremea cînd am fost porcar, am învăţat un lucru: omul sărac nu-i băgat în seamă, n-are cuvînt, n-are nici preţuire, nu-l cinsteşte nimenea, ori cît de harnic ar fi şi orice-ar face... Am crezut că aşa a fost de cînd îi lumea şi aşa o să fie în vecii vecilor... Abia în gospodărie am aflat altă viaţă. Acuma, întreaga adunare m-a votat, mi-aţi arătat adică preţuire şi cinstire. ...Ce să vă spun... asta m-a uns la inimă... Altceva, ce să mai spun?... Că voi munci? Asta socotesc că nici nu mai trebuie spus. O să se vadă!

Rostise vorbele din urmă cu atîta hotărîre, că oamenii din încăpere se porniră dintr-odată să bată din palme. Nichita îşi mută privirea de la unul la altul, şi nici el nu-şi putu da seama de ce tocmai acuma îi veni în minte primirea pe care i-a făcut-o popa Lăpădatu, cu ani în urmă, cînd s-a dus la el să-şi spovedească durerile şi să caute alinare pentru suflet.

Îndată după adunare se înfăţişă la preşedinte şi-i ceru foile cu inventarul dat în seama lui Gliga. Le împături cu grijă, le vîrî în buzunarul [illegible]

[illegible] căruţele, vînturătorile, semănătorile — lipseau o mulţime de scule.

— Unde-s?

— Dracu le ştie. Da-ce? Is dator să le ţiu minte pe toate?

Asta n-o mai putu răbda Nichita:

— De bună seamă că eşti! Ori crezi c-aici îi averea lui tată-tău să le laşi pe toate să se ducă dracului?

După ce-l săpuni zdravăn, îl puse să iscălească lista cu lucrurile ce lipseau din inventar. Era în remiză un talmeş-balmeş, o neorînduială greu de descris. Suduind de unul singur, Nichita se apucă să orînduiască plugurile, semănătorile, carele şi celelalte scule, pe categorii, fiecare la locul lor. Cînd isprăvi, se făcuse seară. Abia atunci îşi aduse aminte că nici n-a fost să îmbuce ceva la amiază.

Se spălă pe mîini la fîntînă, apoi porni spre casă. Era frînt de oboseală, şi totuşi se simţea nespus de bine. Pentru întîia oară îi trecu prin gînd să se uite prin curţile colectiviştilor din brigada lui, să vadă cum sînt rînduite, care ce şi-a mai zidit, în ce stare se află gardurile, şi aşa mai departe.

Ajunse acasă tîrziu. Veturia, nevastă-sa era plecată cu furca prin vecini. Găsi oala cu mîncare pe plită. Mîncă cu poftă.

Nevastă-sa sosi acasă cam pe la unsprezece ceasuri. Cum o auzi botocănind prin tindă, Nichita se sculă de la masă şi-o întîmpină încă de la uşă:

— Ce zici Veturie?

— Ce să zic, doamne păzeşte! Toată lumea numai despre tine a flecărit astă-seară la Tereza lui Filip. Numai c-am auzit şi vorbe pline de fiere.

Nichita se încruntă.

— Ce fel de vorbe?

— Mi-a spus Tereza cum că Todor Răboga i-ar fi zis lui Culic: „Bine au ajuns! Să-i conducă un porcar. Îmi tai capu că la anu n-o să aibă nici ce mînca!" Usca-i-s-ar limba-n gură, auzi tu ce-i în stare să spună?

[illegible]

— Nemernicul! Ce? Crede că numai în capul lui şi-a celor de-o seamă cu el şi-a turnat dumnezeu toată deşteptăciunea? Se înşeală amarnic. O să vadă el de ce-i în stare Nichita porcarul!

De la Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.

Cu privire la tratatul anglo-sovietic din 26 mai 1942

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 mai 1942 a fost încheiat „Tratatul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Regatul Unit al Marii Britanii de alianţă în războiul împotriva Germaniei hitleriste şi a complicilor ei în Europa şi de colaborare şi asistenţă mutuală după război". Potrivit acestui tratat, Anglia şi Uniunea Sovietică şi-a asumat obligaţia de a lua în comun toate măsurile în vederea preîntîmpinării posibilităţii unei noi agresiuni germane, de a nu încheia nici un fel de alianţă şi de a nu lua parte la nici un fel de coaliţii îndreptate împotriva uneia din părţile contractante.

În ciuda obligaţiilor asumate, guvernul Angliei a semnat, iar parlamentul englez a aprobat acordurile de la Paris, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale şi atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Avînd în vedere aceste acţiuni ale Angliei, care constituie o încălcare flagrantă a obligaţiilor asumate de Anglia în baza tratatului anglo-sovietic din 1942, Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., în conformitate cu poziţia guvernului sovietic expusă în notele sale din 20 decembrie 1954 şi 28 februarie 1955 adresate guvernului Angliei, a prezentat spre examinare Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. propunerea cu privire la anularea susmenţionatului tratat anglo-sovietic, încheiat la 26 mai 1942.

Cu privire la tratatul franco-sovietic din 10 decembrie 1944

La 10 decembrie 1944 a fost încheiat „Tratatul de alianţă şi asistenţă mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Franceză". Potrivit acestui tratat, Franţa şi Uniunea Sovietică şi-au asumat obligaţia de a lua în comun toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărei noi primejdii din partea Germaniei, de a împiedica acţiunile care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea acesteia şi a nu încheia nici un fel de alianţe şi de a nu lua parte la nici un fel de coaliţie îndreptată împotriva uneia din părţile contractante.

În ciuda acestor obligaţii, guvernul Franţei a semnat, iar parlamentul francez a aprobat acordurile de la Paris care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale şi atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Avînd în vedere aceste acţiuni ale Franţei, care constituie o încălcare flagrantă a obligaţiilor asumate de ea în baza tratatului franco-sovietic din 1944, Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., în conformitate cu poziţia guvernului sovietic expusă în notele sale din 16 decembrie 1954 şi 18 martie 1955, adresate guvernului Franţei, a prezentat spre examinare Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. propunerea cu privire la anularea susmenţionatului tratat franco-sovietic, încheiat la 10 decembrie 1944.

În legătură cu tratatul de stat cu Austria

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 aprilie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S., dl. W. Hayter, şi i-a făcut următoarea declaraţie:

„Încă la conferinţa de la Berlin a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, care a avut loc la începutul anului 1954, guvernul sovietic a prezentat propuneri cu privire la reglementarea cît mai grabnică a problemei austriace şi cu privire la luarea de măsuri în vederea neadmiterii unui nou Anschluss al Austriei, precum şi a neadmiterii creării de baze militare străine pe teritoriul Austriei şi atragerii Austriei în orice fel de coaliţii sau alianţe militare îndreptate împotriva oricărei puteri care a participat cu forţele sale armate la războiul împotriva Germaniei şi la eliberarea Austriei.

Or, la conferinţa de la Berlin, din motive independente de Uniunea Sovietică, nu s-a realizat un acord cu privire la încheierea tratatului de stat cu Austria, şi problema austriacă a rămas nereglementată. În legătură cu aceasta, delegaţia Uniunii Sovietice a prezentat atunci o propunere privitoare la necesitatea de a se continua eforturile îndreptate spre realizarea unui acord asupra tratatului de stat cu Austria.

În august 1954, guvernul sovietic a propus convocarea la Viena a unei conferinţe a ambasadorilor U.R.S.S., Marii Britanii, Franţei şi S.U.A. la care să participe un reprezentant al Austriei, pentru a se examina problemele rămase nereglementate referitoare la proiectul tratatului de stat cu Austria şi la alte probleme legate de încheierea acestui tratat. Or, din păcate, o asemenea conferinţă n-a fost convocată.

Acordînd o mare însemnătate reglementării problemei austriace, problemei restabilirii depline a unei Austrii independente şi democrate în conformitate cu interesele menţinerii şi întăririi păcii în Europa, şi considerînd ca nejustificată orice altă amînare în chestiunea încheierii tratatului de stat cu Austria, guvernul sovietic, după cum se ştie, a prezentat la 8 februarie a.c. noile sale propuneri în problema austriacă.

Scopul acestor propuneri era să se pună capăt actualei situaţii anormale în care problema tratatului de stat cu Austria să nu fie încă rezolvată, iar Austria după zece ani de la eliberarea ei de sub dominaţia hitleristă să continue încă să rămînă sub controlul organelor de ocupaţie ale celor patru puteri. Este oportun să amintim că încă la conferinţa de la Berlin din februarie 1954 guvernul sovietic a propus să se reia nu mai tîrziu de anul 1955 examinarea problemei cu privire la termenele de retragere a trupelor celor patru puteri de pe teritoriul Austriei.

Din iniţiativa guvernului sovietic, la sfîrşitul lunii februarie şi în luna martie anul curent, a avut loc un schimb de păreri preliminar între guvernele Uniunii Sovietice şi Austriei cu privire la propunerile sus amintite din 8 februarie ale guvernului sovietic. Cu acest prilej a reieşit că în momentul de faţă există posibilităţi de a se contribui la accelerarea reglementării problemei austriace prin încheierea unui acord corespunzător între cele patru puteri şi Austria.

Întrucît a reieşit de asemenea că stabilirea unui contact personal între conducătorii Uniunii Sovietice şi Austriei poate contribui la această problemă importantă, s-a stabilit ca, pentru a se continua examinarea problemelor respective, la 11 aprilie să vină la Moscova o delegaţie guvernamentală austriacă în frunte cu cancelarul Austriei, domnul J. Raab.

Guvernul sovietic consideră că un schimb de păreri la Moscova cu reprezentanţii guvernului Austriei va contribui la realizarea unui progres în reglementarea problemei austriace. El are în vedere totodată faptul că în perioada care s-a scurs de la conferinţa de la Berlin, conducătorii guvernului austriac au avut întrevederi corespunzătoare şi un schimb de păreri cu conducătorii Marii Britanii, Franţei şi Statelor Unite ale Americii.

Guvernul sovietic îşi exprimă speranţa că dacă va exista năzuinţa corespunzătoare din partea tuturor statelor interesate, se va dovedi posibil ca încă în viitor apropiat să se realizeze înţelegerea necesară şi să se încheie tratatul de stat cu Austria.

Guvernul sovietic roagă ca cele expuse mai sus să fie aduse la cunoştinţa guvernului Marii Britanii".

Domnul W. Hayter a comunicat că această declaraţie a guvernului sovietic va fi transmisă neîntîrziat guvernului Marii Britanii.

În aceeaşi zi, V. M. Molotov a primit pe ambasadorul S.U.A. în U.R.S.S., domnul Ch. Bohlen, precum şi pe însărcinatul cu afaceri al Franţei în U.R.S.S., domnul J. Le Roy şi le-a făcut declaraţii similare.

Domnul Ch. Bohlen şi domnul J. Le Roy au comunicat că vor transmite neîntîrziat guvernelor lor declaraţiile susmenţionate ale guvernului sovietic.

Împotriva amestecului imperialiştilor în afacerile interne ale ţărilor Asiei!

Conferinţa ţărilor asiatice pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale

DELHI 9 (Agerpres). — TASS transmite:

În şedinţa din dimineaţa zilei de 7 aprilie, a conferinţei ţărilor asiatice pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale s-a trecut la discutarea primului punct de pe ordinea de zi — problemele politice. Raportul în legătură cu această problemă a fost prezentat de dr. Anap Singh, fost delegat principal al Indiei în Comisia neutră de supraveghere a armistiţiului în Coreea.

Raportorul, care s-a referit la cele mai vitale probleme ale vieţii Asiei, a fost ascultat cu o uriaşă atenţie şi a fost întrerupt în repetate rînduri de aplauze.

Şeful delegaţiei chineze Go Mo-jo, întîmpinat cu ovaţii de delegaţi şi oaspeţi, a prezentat un coraport pe aceeaşi problemă.

Raportul delegatului indian

DELHI 9 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul la şedinţa din 7 aprilie a conferinţei de la Delhi, Anap Singh, delegatul Indiei, a spus:

„Trezirea Asiei noi este un eveniment de o importanţă istorică. Astăzi Asia, care renaşte, este din nou plină de vitalitate. Sîntem fermi în hotărîrea de a ne hotărî singuri soarta şi nu vom permite niciodată şi nimănui s-o hotărască fără ca noi s-o ştim.

Anap Singh s-a oprit apoi asupra problemei colonialismului şi amestecului străin în afacerile interne ale ţărilor asiatice.

Raportorul a condamnat planurile imperialiştilor, care creează baze militare în Asia şi se străduiesc să atragă popoarele Asiei în alianţele lor militare. Ţările asiatice, a subliniat el, consideră pactele şi bazele militare un atentat împotriva independenţei lor.

Raportorul a cerut să se acorde Republicii Populare Chineze locul ce i se cuvine în O.N.U. şi îndepărtarea din O.N.U. a reprezentantului clicii ciankaişiste.

În încheiere, Anap Singh adresîndu-se participanţilor la conferinţă, a spus: Ne-am întrunit aici ca o parte a omenirii pentru a discuta problemele noastre şi cele internaţionale şi pentru a le soluţiona în colaborare cu toate popoarele. Trăiască solidaritatea ţărilor Asiei! Trăiască pacea!

Cuvîntarea lui Go Mo-jo

Reprezentantul R. P. Chineze, Go Mo-jo, care a prezentat un coraport, a propus să se pună la baza discuţiilor raportul dr-lui Anap Singh. Aş vrea să-l complectez, a spus Go Mo-jo, expunînd punctul de vedere al poporului chinez în legătură cu cele cinci principii ale coexistenţei paşnice. Chiar în ziua cînd a fost proclamată R. P. Chineză am declarat că vrem să stabilim relaţii cu celelalte ţări pe bază de egalitate, avantaje reciproce şi respectarea reciprocă a integrităţii teritoriale şi suveranităţii. Go Mo-jo a citat în continuare fapte concrete care dovedesc politica paşnică a R. P. Chineze, îndreptată spre micşorarea încordării internaţionale.

Oprindu-se asupra problemei Taivanului care stîrneşte încordare internaţională, Go Mo-jo a arătat că această încordare se datoreşte amestecului S.U.A. în afacerile interne ale R. P. Chineze. Poporul chinez, a spus el, trebuie să-şi menţină integritatea teritorială şi să garanteze securitatea sa naţională. Aceasta este datoria noastră, la fel cum unirea teritoriului Goa cu India este datoria prietenilor noştri indieni, iar restituirea Irianului de vest — datoria prietenilor noştri din Indonezia. „Cu toate că noi năzuim fierbinte spre menţinerea păcii, a declarat Go Mo-jo, nu vom sacrifica niciodată teritoriul nostru pentru a cerşi pacea. Cu toate că sîntem absolut hotărîţi să ne opunem războiului, nu ne sperie nici un fel de ameninţări cu războiul... Niciodată nu vom renunţa la independenţa noastră naţională şi la libertate".

„Nu refuzăm să analizăm calea paşnică pentru soluţionarea problemei Taivanului, a continuat Go Mo-jo. Premiza pentru aceasta este însă evacuarea forţelor armate ale S.U.A. de pe această insulă.

În încheierea cuvîntării sale, Go Mo-jo a făcut o seamă de propuneri în numele poporului chinez.

Go Mo-jo şi-a exprimat încrederea fermă că popoarele Asiei vor aduce un nou aport la cauza apărării păcii generale şi ridicării bunei stări a omenirii.

★

După cuvîntarea lui Go Mo-jo au luat cuvîntul diferiţi delegaţi la conferinţă.

Maulian Bhasani, preşedintele Ligii populare musulmane din Pakistanul de est a subliniat că legăturile de prietenie dintre popoarele Asiei se întăresc.

După Bhasani a luat cuvîntul Aleksandr Korneiciuk, membru al delegaţiei sovietice, care a expus în mod amănunţit bazele politicii de pace a guvernului sovietic şi a amintit despre acţiunile concrete întreprinse de poporul sovietic pentru slăbirea încordării internaţionale şi întărirea păcii în întreaga lume.

Delegatul japonez Maţumoto şi-a consacrat cuvîntarea problemei păcii în Extremul Orient. Vorbind despre măreaţa deşteptare a popoarelor Asiei după cel de al doilea război mondial, Maţumoto a arătat că mai există încă oameni care vor să înăbuşe speranţele popoarelor asiatice şi să semene vrajbă şi discordie între ele.

Nguyen Van Huong, şeful delegaţiei vietnameze, care a luat apoi cuvîntul, a declarat că Republica Democrată Vietnam sprijină întru totul cele cinci principii ale coexistenţei paşnice.

Husein Mreivid, deputat în parlamentul sirian, care a luat apoi cuvîntul, a vorbit pe larg despre planurile agresive ale imperialiştilor anglo-americani în Orientul Apropiat şi despre încercările lor de a scinda familia popoarelor arabe atrăgîndu-le în blocuri militare.

În şedinţa din dimineaţa de 7 aprilie, a luat de asemenea cuvîntul cunoscutul savant indian fizicianul Meghnad Soha.

Şedinţa din după amiaza aceleaşi zile a fost prezidată de şeful delegaţiei R.P. Chineze, Go Mo-jo.

Primul a luat cuvîntul delegatul Ceylonului, K. Vaikunthavasan care şi-a exprimat speranţa că guvernul Ceylonului va merge în întîmpinarea poporului ceylonez şi se va pronunţa cu hotărîre împotriva blocului agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.), creat de S.U.A.

Participanţii la conferinţă au făcut o primire extrem de entuziastă şi călduroasă delegatei eroicului popor coreean — Pak Den Ai. Ea a declarat că problema unificării paşnice a Coreei este o problemă care interesează nu numai poporul coreean, ci şi popoarele Asiei şi întregii lumi, care sînt pătrunse de dorinţa întăririi păcii în Asia. Problema coreeană, a spus ea, nu poate fi scoasă de pe ordinea de zi deoarece ea rămîne una din cele mai importante probleme internaţionale şi trebuie să-şi găsească rezolvarea.

Kemil Djomblat, lider al partidului socialist progresist din Liban, s-a ocupat în cuvîntarea sa de amestecul imperialist în treburile interne ale popoarelor asiatice.

★

În şedinţa din după amiaza zilei au luat cuvîntul de asemenea Djagvaral, preşedintele Academiei de Ştiinţe a Republicii Populare Mongole; Abdel Kader Al-Saleh, deputat în parlamentul Iordaniei; Saifuddin Azizov, vicepreşedinte al Comitetului Permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi prof. Goro Dominaga de la universitatea din Tokio, specialist în fizica nucleară.

În seara zilei de 7 aprilie au avut loc o serie de recepţii în cinstea delegaţilor la conferinţă. Academia de arte frumoase şi Academia pentru muzică şi teatru din India a oferit o recepţie la care reprezentanţii opiniei publice din Delhi s-au întîlnit cu scriitori, artişti, pictori şi cu alţi oameni de cultură din ţările Asiei, sosiţi la conferinţa de la Delhi.

Oamenii de ştiinţă din ţările Asiei care participă la conferinţă, au vizitat la 7 aprilie universitatea din Delhi unde au fost primiţi cu căldură de profesori şi conferenţiari.

★

DELHI 9 (Agerpres). — În şedinţa din dimineaţa zilei de 8 aprilie a conferinţei ţărilor asiatice pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale, a rostit o cuvîntare reprezentantul Uniunii Sovietice M. V. Nesterov, preşedintele Prezidiului Camerei de comerţ unionale.

O delegaţie a parlamentului indian va vizita Uniunea Sovietică

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Între Sovietul Suprem al U.R.S.S. şi parlamentul indian a avut loc un schimb de mesaje în problema vizitei în Uniunea Sovietică a unei delegaţii a parlamentului indian. Dăm mai jos textele acestor mesaje.

D-lui G. V. Mavalankar,
speakerul Camerei Populare
New Delhi, India

Doctorului S. Radhakrishnan,
preşedintele Consiliului statelor

21 februarie 1955

În dorinţa de a contribui la întărirea continuă a relaţiilor de prietenie între popoarele Uniunii Sovietice şi Indiei, Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste are onoarea de a invita o delegaţie a membrilor ambelor camere ale parlamentului indian să viziteze Uniunea Sovietică.

V-am fi recunoscători dacă ne-aţi informa asupra acceptării invitaţiei noastre şi aţi indica data acceptabilă a sosirii delegaţiei dv. în U.R.S.S.

Preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. Volkov.

Preşedintele Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. Laţis.

Preşedintelui Sovietului Uniunii,
A. Volkov

Preşedintelui Sovietului Naţionalităţilor,
V. T. Laţis

25 martie 1955.

Confirmăm primirea Declaraţiei Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste din 9 februarie 1955, precum şi a telegramei dv., din 21 februarie 1955, prin care o delegaţie parlamentară indiană este invitată să viziteze Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea şi întărirea continuă a relaţiilor de prietenie existente între popoarele ţărilor noastre. Acceptăm această invitaţie cu recunoştinţă şi se presupune că o delegaţie alcătuită din membri ai celor două camere ale parlamentului va vizita Uniunea Sovietică în luna mai.

Speakerul Camerei Populare a Indiei, G. V. Mavalankar.

Preşedintele Consiliului statelor din India, dr. S. Radhakrishnan.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

În întîmpinarea Festivalului de la Varşovia

VARŞOVIA 9 (Agerpres). — Tineretul din diferite ţări se pregăteşte intens în vederea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie, care va avea loc la Varşovia între 31 iulie şi 15 august.

R.P. POLONĂ

În R. P. Polonă, secţia Asociaţiei poloneze de turism din regiunea Bydgoszcz organizează o serie de excursii interesante în vederea festivalului. În cursul lunii mai va avea loc o mare cursă ciclistă Torun-Chelmno. Participanţii la această cursă vor vizita monumentele istorice din valea Vistulei, precum şi mari construcţii industriale şi cooperative agricole de producţie.

Pentru a da posibilitate celor 170.000 participanţi la festival să cunoască capitala Poloniei, Asociaţia poloneză de turism pregăteşte 100 ghizi şi 300 însoţitori care cunosc limbi străine.

R. D. GERMANĂ

Ştiri primite din Berlin relatează că Uniunea Tineretului Liber German organizează în întreaga Republică Democrată Germană concursuri preliminare pentru ansamblurile artistice în vederea selecţionării celor mai bune echipe care vor participa la Festivalul de la Varşovia. Concursuri preliminare au loc în prezent în numeroase oraşe.

R. P. BULGARIA

Tineretul din capitala R. P. Bulgaria se pregăteşte în vederea festivalurilor raionale şi orăşeneşti. În şcolile, instituţiile de învăţămînt superior şi întreprinderile din Sofia domneşte o vie animaţie. În cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului, tineretul din R. P. Bulgaria organizează întîlniri, concerte, simpozioane literare, conferinţe, spectacole şi carnavale.

FRANŢA

Din Paris se anunţă că cel de al V-lea Congres naţional al Uniunii tineretului republican francez va discuta pregătirile în vederea Festivalului de la Varşovia. În prezent, Uniunea pregăteşte o campanie pentru popularizarea lozincilor şi scopurilor Festivalului.

Între 1 şi 13 iunie, în departamentul Bouches-du-Rhône se va desfăşura un mare festival al ansamblurilor artistice de tineret şi al echipelor sportive. Cele mai bune dintre aceste echipe vor participa la Festivalul Mondial al Tineretului. Se pregăteşte de asemenea publicarea în Franţa a unui ziar consacrat festivalului, cu un tiraj de 100.000 exemplare.

GERMANIA OCCIDENTALĂ

Numeroase personalităţi din viaţa publică, ştiinţifică şi artistică din Germania occidentală sprijină cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului. „Urez din tot sufletul tineretului şi studenţilor să înregistreze noi succese în lupta pentru pace şi prietenie", a declarat dr. Niemöller, membru în consiliul bisericii evanghelice din Germania.

El a adăugat „Tineretul va aduce desigur o importantă contribuţie la întărirea păcii mondiale".

ALGERIA

Din Algeria se anunţă că numeroase ansambluri de cîntece şi dansuri se pregătesc pentru festival. Tinerii artişti algerieni au turnat un film documentar în legătură cu viaţa tinerilor din această ţară. Ei vor aduce filmul la Varşovia.

SCURTE ŞTIRI

● La 9 aprilie a sosit la Moscova venind de la Budapesta delegaţia guvernamentală a U.R.S.S. în frunte cu K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a luat parte la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei de către Armata Sovietică.

● La 9 aprilie a părăsit Moscova, plecînd la Paris pentru a participa la Conferinţa internaţională a studenţilor din şcolile superioare de arhitectură, delegaţia studenţilor sovietici în frunte cu prof. A. V. Bunin, membru-corespondent al Academiei de Arhitectură a U.R.S.S.

In aceeaşi zi, răspunzind invitaţiei Uniunii tineretului republican din Franţa, a plecat la Paris pentru a participa la lucrările Congresului acestei Uniuni, V. E. Semiceastnîi, membru în Biroul C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S.

● La 7 aprilie, V. A. Valkov, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia, a organizat la Casa culturii sovietice din Belgrad prezentarea filmului sovietic „Romeo şi Julietta". Au asistat reprezentanţi ai vieţii publice din Iugoslavia, oameni de cultură, ştiinţă şi artă, precum şi şefi şi membri ai reprezentanţelor diplomatice acreditaţi la Belgrad.

Popoarele nu uită Buchenwaldul şi Auschwitzul

Au trecut anii şi iată-ne acum la capătul unui deceniu de cînd în inima Europei, la Buchenwald, porţile ultimului lagăr al morţii se prăbuşeau în faţa tancurilor sovietice. Zece ani din ziua în care ostaşii sovietici au redat viaţa şi libertatea unor oameni destinaţi mistuirii în crematoriile fasciste. De atunci la 11 aprilie se sărbătoreşte ziua internaţională a eliberării deţinuţilor şi internaţilor din închisorile şi lagărele naziste.

Cînd acum zece ani supravieţuitorii de la Buchenwald îmbrăţişau pe ostaşii sovietici eliberatori, ei nu-şi puteau închipui că în 1955, parlamentele statelor occidentale vor vota legi care să pună din nou armele în mîinile călăilor de la Buchenwald şi Auschwitz. Puterile occidentale nu vor să ţină seama de amintirea trecutului, de învăţămintele istoriei. Puterile occidentale batjocoresc memoria victimelor fascismului şi încalcă angajamentele pe care ele înşile şi le-au asumat. Cinstind azi memoria celor căzuţi în lupta împotriva fascismului nu putem să nu auzim tropăitul soldaţilor noului Wehrmacht.

Popoarele Europei au cunoscut urgia hitleristă, au cunoscut-o şi au înfrînt-o. Popoarele Europei sînt călite în luptă, au devenit mai mature şi nici un fel de „juraminte" ale unui Adenauer nu pot să le înşele.

Magnaţii din Wall-Street socotesc în miliarde de dolari beneficiile pe care le oferă reînarmarea Germaniei occidentale. De altfel, ei măsoară în dolari totul — şi trecutul şi prezentul şi viitorul omenirii. Oamenii simpli au însă alte unităţi de măsură — interesele lor cele mai vitale. Şi aceste interese le cer să-şi ridice glasul în apărarea păcii, să se pronunţe împotriva aplicării nefastelor acorduri de la Paris, să militeze ferm pentru reglementarea paşnică a problemei germane.

Germania este un stat mare, cu bogate tradiţii ştiinţifice şi culturale, un stat al cărui aport la tezaurul civilizaţiei mondiale este însemnat. Din vina puterilor occidentale şi în primul rînd a S.U.A. nici pînă astăzi Germania nu are un tratat de pace. Oamenii simpli nu confundă poporul german cu diferiţii hitleri sau adenaueri. Oamenii simpli sînt vital interesaţi ca Germania să nu redevină un focar de război şi ca poporul german să aibă deplina posibilitate de a-şi organiza existenţa conform aspiraţiilor sale legitime. Aceste aspiraţii n-au nimic comun cu reînarmarea Germaniei occidentale. Opoziţia poporului german faţă de reînarmarea Germaniei occidentale s-a manifestat cu putere în lupta împotriva acordurilor de la Paris, lupta la care a participat întreaga populaţie muncitoare vest-germană şi alături de ea chiar şi reprezentanţii unor cercuri ale burgheziei germane. În lupta sa, poporul german are un reazim puternic în Republica Democrată Germană, primul stat german paşnic şi iubitor de înţelegere între popoare.

Astăzi, puterile occidentale mizează din nou pe cei care au creat şi Buchenwaldul şi Auschwitzul şi Treblinka. Generalii hitlerişti scoşi la lumina zilei fac iarăşi planuri pentru noi crematorii, pentru noi lagăre ale morţii, pentru noi asasinate în masă. Dar planurile acestea vor rămîne cu siguranţă numai planuri, pentru că astăzi forţele democraţiei şi socialismului sînt mai puternice decît oricînd. Uniunea Sovietică — şi alături de ea ţările de democraţie populară din Europa şi Asia — sînt o stavilă de netrecut în calea incendiatorilor de războaie. Orice provocare războinică se va solda cu un eşec deplin pentru iniţiatorii ei.

În anii grei cînd fascismul cotropise o bună parte din Europa oamenii simpli priveau cu nădejde către Moscova, către Kremlin. Astăzi cînd duşmanii păcii reînvie forţele fascismului şi vor să arunce din nou omenirea în vîltoarea unui război, oamenii simpli privesc cu nădejde tot către Moscova, tot către Kremlin. Şi aceasta pentru că Statul Sovietic constituie acea forţă pe care se sprijină toate speranţele omenirii.

Telegrama lui Eden adresată lui V. M. Molotov

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 aprilie, dl. W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S., a transmis lui V. M. Molotov următorul răspuns al primului ministru al Marii Britanii, A. Eden, la telegrama sa din 7 aprilie:

„Vă sînt foarte recunoscător pentru felicitările dv. şi pentru bunele dv. urări. Acord o înaltă preţuire cuvintelor dv. amabile şi sper în menţinerea bunelor relaţii care au existat între noi în trecut".

Elevul V. Lîsikov s-a înapoiat la părinţii săi

BERLIN 9 (Agerpres). — TASS transmite:

La 9 aprilie, în Berlinul occidental a avut loc cea de a doua întîlnire între elevul sovietic Valeri Lîsikov în vîrstă de 16 ani şi părinţii săi. V. Lîsikov şi-a exprimat dorinţa de a se înapoia acasă. Autorităţile americane n-au obiectat împotriva acestui lucru.

V. Lîsikov s-a înapoiat la părinţii săi.

Cultură fizică şi sport

Turneul internaţional de fotbal rezervat echipelor de juniori

ROMA 9 (Agerpres). — În cadrul turneului internaţional de fotbal rezervat echipelor de juniori, sîmbătă s-au disputat cinci partide.

Confirmînd forma arătată în meciul cu Spania, echipa R. P. Bulgaria a învins Irlanda de Nord cu scorul categoric de 5-1 (1-1). O frumoasă victorie a realizat şi echipa R. Cehoslovace, dispunînd cu 3-2 (1-1) de echipa Elveţiei.

Alte rezultate: Anglia-Saar 3-1 (2-1), Portugalia-Germania occidentală 0-0, Spania-R. P. Polonă 3-1 (1-1).

Astăzi se încheie jocurile din seriile 1-a şi a 4-a. Echipa R.P.R. susţine meciul decisiv cu reprezentativa Austriei în oraşul Sienna.

Azi continuă întîlnirea internaţională de şah Franţa — R.P.R.

Întîlnirea internaţională de şah dintre echipele reprezentative ale R.P.R. şi Franţei continuă astăzi cu începere de la ora 17 în sala Floreasca cu desfăşurarea partidelor din cel de al doilea tur. După cum se ştie, partidele primei runde au fost cîştigate în majoritate de şahiştii romîni care conduc cu scorul de 7—3. Partidele de astăzi se vor desfăşura în următoarea ordine: Troianescu (R.P.R.)—Muffang (Franţa); Chaude de Silans (Franţa)—Bălănel (R.P.R.); Ciociltea (R.P.R.)—Burstein (Franţa); Bergraser (Franţa)—Costea (R.P.R.); Soos (R.P.R.) — Sansas (Franţa); Pillon (Franţa)—Erdely (R.P.R.); Alexandrescu (R.P.R.)—Ravinet (Franţa); Aubert (Franţa)—Seimeanu (R.P.R.); Ghiţescu (R.P.R.)—Penel (Franţa); Roland (Franţa)—Mititelu (R.P.R.).

Primii jucători au albele. Luni se dispută partidele întrerupte.

A treia partidă a meciului pentru titlul de campion al U.R.S.S. la şah

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 aprilie s-a jucat cea de a treia partidă a meciului pentru titlul de campion al U.R.S.S.. Smîslov a avut albele şi ca de obicei a deschis cu pionul din faţa damei. La mutarea a 5-a, spre deosebire de prima partidă, s-au schimbat pionii centrali ceea ce a imprimat partidei un caracter poziţional. După schimbul nebunilor de alb, situaţia s-a complicat şi albul a început să pregătească un atac pe aripa damei, profitînd de poziţia activă a pieselor sale. Totuşi Gheller a reuşit să obţină contra joc, plasîndu-şi caii în poziţii favorabile.

Partida a intrat într-un final de dame şi turnuri, întrerupîndu-se la mutarea 41. Reluată sîmbătă 9 aprilie, partida s-a încheiat remiză la mutarea 58.

Astăzi se joacă partida a 4-a.

Victorii ale fotbaliştilor maghiari

BUDAPESTA 9 (Agerpres). — Pe Stadionul Popular din Budapesta s-au desfăşurat sîmbătă în faţa a peste 70.000 spectatori două întîlniri internaţionale de fotbal între cele mai bune echipe maghiare şi austriece. In ambele jocuri victoria a fost repurtată de fotbaliştii maghiari: echipa Kiniszi a întrecut cu 4—2 (2—1) pe F. C. Austria, iar echipa campioană a R. P. Ungare, Honved Budapesta, a dispus cu 3—2 (3—2) de F. C. Rapid Viena.

Spectacolele de azi

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.**: Cio Cio-san (ora 11); Boema (seara); **Teatrul de Stat de Operetă**: Vînt de libertate (ora 10); Ana Lugojana (seara); **Teatrul Municipal**: Jubileul, Ursul şi Capriciu (ora 10); Visul unei nopţi de vară (ora 15); Arcul de triumf (seara); **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): Doamna nevăzută (ora 10); Cei din Dangaard (ora 15); Doamna nevăzută (seara); **Teatrul Armatei** (Sala din Bd. Magheru): Avarul (ora 10); Maşenka (ora 15); Furtuni de primăvară (seara); **Teatrul Armatei** (Sala din Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă (ora 10); Pîrjolul (seara); **Studioul actorului de film „C. Nottara"**: Cei ce caută fericirea; **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Tania (ora 10); Slugă la doi stăpîni (ora 15); Articolul 19 (seara); **Teatrul Tineretului**: David Copperfield (ora 10); Neisprăvitul (ora 15,30); Drumul soarelui (seara); **Ansamblul de Estradă** (Sala din Calea Victoriei): Concert de muzică distractivă Th. Cosma (ora 11); Să cînte muzica (seara); (Sala Libertatea): O seară de muzică uşoară Edmond Deda (ora 16); Concert Mălineanu (seara); (Sala din str. Al. Popov): Magazin de Stat; (Sala Dalles): Recital umoristic N. Stroe (orele 16,30); Concert „Pe 7 note" (seara); **Ansamblul de cîntece şi dansuri al C.C.S.**: Spectacol de cîntece şi dansuri; **Teatrul Ţăndărică** (Sala Orfeu): Artiştii pădurii (ora 11); Fraţii Liu (seara).

CINEMATOGRAFE: **Patria**: Festivalul filmului maghiar: 2 x 2 fac cîte odată 5; **Republica, Bucureşti, Libertăţii**: Directorul nostru, Pui de şoimi; **Gh. Coşbuc**: Poteci primejdioase; **Înfrăţirea între popoare, 23 August, Olga Bancic**: Vrăjitoarele; **Maxim Gorki**: Tainele vieţii, Cu pumnul în masă şi Ulcica fermecată; **Tineretului, Elena Pavel, Gh. Doja**: Ospăţul lui Baltazar; **Timpuri Noi**: Actualitatea în imagini; Noutăţile zilei; Nu vom îngădui să se repete!; Ştiinţa şi tehnica; Meciul de hochei U.R.S.S. — Suedia; Periferiile Moscovei; **Lumina**: Departe de Moscova; **Victoria**: Alexandr Matrosov; **Alex. Popov**: Expresul de Nürnberg, Gelozia, bat-o vina; **8 Martie**: Arena celor curajoşi; **Vasile Roaită, Unirea, Rahova**: Dama cu camelii; **Cultural**: Ieouraşii cei isteţi; **Constantin David**: Ordinul Anna; **Alex. Sahia, I. C. Frimu**: Cazul dr. Wagner; **Flacăra**: Scăpat din ghiarele demonului; **T. Vladimirescu**: Prinţesa trufaşă; **Aurel Vlaicu**: Omul cu 1000 de feţe; **Munca**: Şcoala curajului; **Arta**: Stiletul; **Popular**: Circul; **M. Eminescu**: Jucătorul de rezervă; **Mioriţa**: Aventurile vasului Bogatîr; **Moşilor**: Nunta n-a avut loc; **Donca Simo**: Un vals vienez; **Ilie Pintilie**: Castelul de cărţi; **8 Mai**: Desfăşurarea, ...Şi Ilie face sport; **Volga**: Din Argentina în Mexico; **1 Mai**: Chemarea destinului; **N. Bălcescu**: Parada tinereţii şi Căsuţa noastră; **Boleslaw Bierut**: Roma, orele 11.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.00.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".